Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/89/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EYVL L 316, 1.12.2001, s. 5)

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EYVL L 168, 27.6.2002, s. 58 (2001/89/EY)

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/89/EY,

annettu 23 päivänä lokakuuta 2001,

yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2])),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ([4]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi 22 päivänä tammikuuta 1980 annettuun neuvoston direktiiviin 80/217/ETY ([5]) on tehty useita suuria muutoksia. Nyt kun tätä direktiiviä on jälleen tarkoitus muuttaa, se olisi selkeyden ja järkevyyden vuoksi laadittava uudelleen yhtenä tekstinä.

(2) Koska elävät eläimet mainitaan perustamissopimuksen liitteessä I, yksi yhteisön tehtävistä eläinlääkintäalalla on parantaa sikojen terveystilannetta, jolloin myös helpotetaan sikojen ja niistä saatujen tuotteiden kauppaa ja turvataan alan kehittyminen.

(3) Klassisen sikaruton puhkeamistapauksia varten on tarpeen vahvistaa yhteisön torjuntatoimenpiteitä taudin hävittämiseksi, jotta voidaan varmistaa sika-alan kehittyminen ja edistää eläinten terveyden suojelua yhteisössä.

(4) Klassisen sikaruton esiintyminen voi paisua epitsoottiseksi eläintaudiksi ja johtaa niin laajaan kuolleisuuteen ja häiriöihin, että sikatalouden kannattavuus kokonaisuudessaan vaarantuu.

(5) Toimenpiteitä olisi toteutettava heti, kun tautia epäillään esiintyvän, jotta välittömiin ja tehokkaisiin toimiin voidaan ryhtyä heti, kun taudin esiintyminen on varmistunut. Näihin toimiin sisältyy myös kaikkien eläinten hävittäminen tartunnan saaneelta tilalta.

(6) Taudin puhjetessa on myös tarpeen estää sen leviäminen valvomalla tarkasti eläinten siirtoja sekä mahdollisesti saastuneiden tuotteiden käyttöä, puhdistamalla ja desinfioimalla infektoituneet tilat ja muodostamalla suoja- ja valvontavyöhykkeitä tautipesäkkeen ympärille sekä tarvittaessa rokottamalla.

(7) Tartuntatapauksessa rokotetuista sioista voi tulla näennäisesti terveitä viruksen kantajia, jotka levittävät tautia edelleen. Rokotusten käyttö olisikin sallittava ainoastaan hätätapauksissa.

(8) Merkkirokotteista, jotka voivat saada aikaan sellaisen suojaavan immuniteetin, joka voidaan asianmukaisilla laboratoriokokeilla erottaa luonnonvaraisen viruksen aiheuttaman luonnollisen infektion aikaansaamasta immuniteettivasteesta, voi tulla tiedekomitean lausunnon mukaisesti klassisen sikaruton valvonnassa hyödyllinen väline korkean sikatiheyden alueella, ja näin voidaan välttää massateurastukset. Näin ollen on aiheellista vahvistaa yhteisön menettely tällaisten erottelevien testien hyväksymiseksi, kun näiden testien jäljellä olevat rajoitukset

([1]) EYVL C 29 E, 30.1.2001, s. 199.
([2]) Euroopan parlamentin 14 päivänä kesäkuuta 2001 antama lausunto (ei vielä julkaistu EYVL:ssä).
([3]) EYVL C 123, 25.4.2001, s. 69.
([4]) EYVL C 148, 18.5.2001, s. 21.
([5]) EYVL L 47, 21.2.1980, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

▼B

ovat poistuneet, ja antaa jäsenvaltioille lupa käyttää näitä merkittyjä rokotteita silloin, kun se on hätätapauksissa tarkoituksenmukaista.

(9) Taudin esiintyessä luonnonvaraisissa sioissa olisi sovellettava erityisiä hävittämistoimenpiteitä.

(10) Olisi annettava säännöksiä, joilla taataan yhdenmukaistettujen menettelyjen ja menetelmien käyttö klassisen sikaruton taudinmäärityksessä, mukaan lukien yhteisön vertailulaboratorion ja jäsenvaltioiden vertailulaboratorioiden perustaminen.

(11) Olisi annettava myös säännöksiä, joilla varmistetaan tarvittava valmius toimia tehokkaasti yhteen tai useampaan klassisen sikaruton pesäkkeeseen liittyvissä hätätilanteissa erityisesti laatimalla torjuntasuunnitelmia sekä perustamalla taudintorjuntakeskuksia ja asiantuntijaryhmiä.

(12) Eräitä yhteisössä tähän mennessä hyväksyttyjä klassisen sikaruton puhjetessa direktiivin 80/217/ETY mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä olisi muutettava tieteellisen edistyksen, uusien taudinmääritysvälineiden ja rokotteiden kehittymisen sekä yhteisössä viime aikoina esiintyneistä klassisen sikaruton puhkeamisista saadun kokemuksen huomioon ottamiseksi.

(13) Kokemukset osoittavat, että sikojen ruokinta elintarvikejätteellä aiheuttaa klassisen sikaruton leviämisvaaran erityisesti, jos käsittelyn valvontatoimenpiteet ovat tehottomia. Kyseisen jätteen käyttö sikojen ruokinnassa olisi kiellettävä tästä alkaen, kunnes yhteisö toteuttaa toimenpiteitä kyseisen jätteen käsittelyn osalta. Lisäksi on pidettävä voimassa velvoite hävittää kansainvälisistä kuljetuksista peräisin oleva elintarvikejäte sen erityisen vaarallisuuden vuoksi.

(14) Jotta voidaan varmistaa toimivaltaisten kansallisten laboratorioiden tekemien taudinmääritysten yhteensovittamisen jatkuvuus, yhteisön vertailulaboratorioksi olisi vahvistettava neuvoston päätöksellä 81/859/ETY [1] vertailulaboratorioksi nimetty Institut für Virologie, der Tierärztlichen Hochschule, Hannover ja päätös 81/859/ETY olisi kumottava oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä.

(15) Olisi säädettävä mahdollisuudesta muuttaa nopein menettelyin tätä direktiiviä sekä sen liitteitä tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen huomioon ottamiseksi.

(16) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY [2] mukaisesti.

(17) Tämä direktiivi ei vaikuta niihin jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat liitteessä VII olevassa B osassa säädettyjä määräaikoja direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet

Tässä direktiivissä säädetään yhteisön vähimmäistoimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi.

---

[1] EYVL L 319, 7.11.1981, s. 20, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 87/65/ETY (EYVL L 34, 5.2.1987, s. 54).

[2] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ’sialla’ tarkoitetaan mitä tahansa Suidae-sukuun kuuluvaa eläintä, luonnonvaraiset siat mukaan luettuina;

b) ’luonnonvaraisella sialla’ tarkoitetaan sikaa, jota ei pidetä eikä jalosteta tilalla;

c) ’tilalla’ tarkoitetaan mitä tahansa jäsenvaltion alueella sijaitsevia maatalouskäyttöön tai muuhun käyttöön tarkoitettuja tiloja, joissa jalostetaan tai pidetään sikoja pysyvästi tai tilapäisesti. Tämä määritelmä ei kata teurastamoja, kuljetusvälineitä tai aidattuja alueita, joissa pidetään ja saatetaan metsästää luonnonvaraisia sikoja; aidattujen alueiden on oltava kooltaan ja rakenteeltaan sellaisia, että 5 artiklan 1 kohdassa vahvistetut toimenpiteet eivät ole sovellettavissa;

d) ’taudinmäärityksen käsikirjalla’ tarkoitetaan 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua klassisen sikaruton taudinmäärityksen käsikirjaa;

e) ’klassisen sikaruton viruksen saaneeksi epäillyllä sialla’ tarkoitetaan sikaa tai sianruhoa, jossa havaitaan kliinisiä oireita tai kuolemanjälkeisiä, sikaruton mahdollista esiintymistä osoittavia muutoksia tai reaktioita taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti suoritetuissa laboratoriokokeissa;

f) ”klassisen sikaruton tapauksella” tai ’klassiseen sikaruttoon sairastuneella sialla’ tarkoitetaan sikaa tai sianruhoa:

— jolla on virallisesti varmistettu esiintyneen klassisen sikaruton kliinisiä oireita tai kuolemanjälkeisiä muutoksia, tai

— jolla taudin esiintyminen on varmistettu virallisesti taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti suoritetuissa laboratoriotutkimuksissa;

g) ’klassisen sikaruton tautipesäkkeellä’ tarkoitetaan tilaa, jolla on havaittu yksi tai useampia klassisen sikaruton tapauksia;

h) ’primääritautipesäkkeellä’ tarkoitetaan eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä 21 päivänä joulukuuta 1982 annetun neuvoston direktiivin 82/894/ETY ([1]) 2 artiklan d alakohdan mukaista tautipesäkettä;

i) ’tartunta-alueella’ tarkoitetaan jäsenvaltion aluetta, jolla on varmistunut yksi tai useampia klassisen sikaruton tapauksia luonnonvaraisissa sioissa ja jolla toteutetaan tämän vuoksi 15 tai 16 artiklan mukaisia taudin hävittämistoimenpiteitä;

j) ’klassisen sikaruton primääritapauksella luonnonvaraisissa sioissa’ tarkoitetaan mitä tahansa klassisen sikaruton tapausta, joka todetaan luonnonvaraisissa sioissa alueella, jolla 15 tai 16 artiklan mukaisiin toimenpiteisiin ei ole ryhdytty;

k) ’luonnonvaraisten sikojen metakannalla’ tarkoitetaan luonnonvaraisten sikojen ryhmää tai osaa luonnonvaraisten sikojen kannasta, joka on rajoitetusti yhteydessä muihin ryhmiin tai kannan osiin;

l) ’taudille alttiilla luonnonvaraisten sikojen kannalla’ tarkoitetaan sitä osaa luonnonvaraisesta sikakannasta, jolla ei ole kehittynyt immuniteettia klassisen sikaruton virusta vastaan;

m) ’omistajalla’ tarkoitetaan yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on omistusoikeus sikoihin tai jonka tehtävänä on huolehtia niiden hoitamisesta riippumatta siitä, suoritetaanko tästä tehtävästä rahallinen korvaus;

n) ’toimivaltaisella viranomaisella’ tarkoitetaan eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun

([1]) EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2000/556/EY (EYVL L 235, 19.9.2000, s. 27).

▼B

neuvoston direktiivin 90/425/ETY 2 artiklan 6 kohdan mukaista toimivaltaista viranomaista ([1]);

o) ’virkaeläinlääkärillä’ tarkoitetaan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämää eläinlääkäriä;

p) ’prosessoinnilla’ tarkoitetaan jotakin neuvoston direktiivin 90/667/ETY ([2]) 3 artiklassa tarkoitetuista suuririskisen aineksen käsittelyistä tavalla, jonka avulla vältetään klassisen sikaruton viruksen leviämisriski;

q) ’ruokajätteellä’ tarkoitetaan ravintoloista, pitopalveluista tai keittiöistä, teollisuuskeittiöt mukaan lukien, sekä siantuottajan tai sikoja hoitavien henkilöiden kotitalouksista peräisin olevaa, ihmisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista syntynyttä jätettä;

r) ’merkkirokotteella’ tarkoitetaan rokotetta, joka voi saada aikaan suojaavan immuniteetin, joka on mahdollista erottaa taudinmäärityksen käsikirjan mukaisilla laboratoriokokeilla luonnonvaraisen viruksen aiheuttaman luonnollisen infektion aikaansaamasta immuniteettivasteesta;

s) ’lopettamisella’ tarkoitetaan eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä 22 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/119/ETY ([3]) 2 artiklan 6 kohdan mukaista sikojen lopettamista;

t) ’teurastamisella’ tarkoitetaan direktiivin 93/119/ETY 2 artiklan 7 kohdan mukaista sikojen teurastamista;

u) ’korkean sikatiheyden alueella’ tarkoitetaan 10 kilometrin säteellä tilasta, jolla on klassiseen sikaruttoon sairastuneita tai sairastuneeksi epäiltyjä sikoja, sijaitsevaa maantieteellistä aluetta, jonka sikatiheys on yli 800 sikaa neliökilometrillä; kyseisen tilan on sijaittava joko neuvoston direktiivin 64/432/ETY ([4]) 2 artiklan 2 kohdan p alakohdan mukaisesti määritellyllä alueella, jonka tiloilla pidettyjen sikojen tiheys on yli 300 sikaa neliökilometrillä, tai alle 20 kilometrin etäisyydellä tällaiselta alueelta;

v) ’kosketuksissa olleella tilalla’ tarkoitetaan tilaa, jolle on joko sijainnin tai ihmisten, sikojen tai ajoneuvojen siirtojen johdosta tai muulla tavoin voinut päästä klassista sikaruttoa.

3 artikla

Klassisesta sikarutosta ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että klassisen sikaruton esiintymisestä tai epäillystä esiintymisestä ilmoitetaan pakollisesti ja viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Jäljempänä sanotun kuitenkaan rajoittamatta eläintautipesäkkeistä ilmoittamista koskevien, voimassa olevien yhteisön säännösten soveltamista jäsenvaltion, jonka alueella klassisen sikaruton esiintyminen on varmistunut, on:

a) annettava ilmoitus taudista ja toimitettava liitteen I mukaisesti komissiolle ja muille jäsenvaltioille seuraavat tiedot:

— tiloilla varmistuneet klassisen sikaruton pesäkkeet,

([1]) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49).

([2]) Neuvoston direktiivi 90/667/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1990, eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsittelyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa sekä direktiivin 90/425/ETY muuttamisesta (EYVL L 363, 27.12.1990, s. 51), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

([3]) EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21

([4]) Neuvoston direktiivi 64/432/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa (EYVL L 121, 29.7.1964, s. 1977/64), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2001/298/EY (EYVL L 102, 12.4.2001, s. 63).

▼B

— teurastamossa tai kuljetusvälineessä varmistuneet klassisen sikaruton tapaukset,

— luonnonvaraisissa sioissa varmistuneet klassisen sikaruton primääritapaukset,

— 8 artiklan mukaisesti tehtyjen epidemiologisten selvitysten tulokset;

b) toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tietoja uusista tapauksista, jotka ovat varmistuneet luonnonvaraisissa sioissa klassisen sikaruton tartunta-alueella 16 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti.

3. Liitteen I säännöksiä voidaan täydentää tai muuttaa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4 artikla

Toimenpiteet, kun klassista sikaruttoa epäillään esiintyvän tilalla olevissa sioissa

1. Jos tilalla on yksi tai useampia klassisen sikaruton viruksen saaneiksi epäiltyjä sikoja, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen aloittaa viipymättä virallisen tutkimuksen varmistaakseen tai sulkeakseen pois kyseisen taudin esiintymisen taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.

Virkaeläinlääkärin käydessä tilalla on tarkistettava myös eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/102/ETY ([1]) 4 ja 5 artiklassa tarkoitettu rekisteri ja sikojen tunnistusmerkit.

2. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että epäilyä klassisen sikaruton esiintymisestä tilalla ei voida sulkea pois, sen on asetettava kyseinen tila viralliseen valvontaan ja määrättävä erityisesti, että:

a) kaikki eri luokkiin kuuluvat tilan siat on laskettava ja on laadittava luettelo jo sairastuneiden, kuolleiden tai todennäköisesti tartunnan saaneiden sikojen lukumäärästä eri luokissa; luetteloa on täydennettävä ottaen huomioon tartuntajaksoksi epäiltynä aikana syntyneet ja kuolleet siat; luettelon tiedot on pyynnöstä esitettävä ja ne voidaan tarkastaa jokaisella tarkastuskäynnillä,

b) kaikki tilan siat on pidettävä sisällä suojissa tai muussa sellaisessa paikassa, jossa ne voidaan eristää;

c) tilalle ei saa tuoda eikä sieltä saa viedä pois sikoja. Toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa laajentaa tilalta poistumista koskevaa kieltoa koskemaan muita eläinlajeja ja vaatia asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamista jyrsijöiden tai hyönteisten tuhoamiseksi;

d) sianruhoja ei saa viedä tilalta ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa;

e) sikojen lihaa, sioista saatavia tuotteita, siemennestettä, munasoluja ja alkioita, rehua, välineitä, tarvikkeita tai jätteitä, jotka todennäköisesti levittäisivät klassista sikaruttoa, ei saa viedä tilalta ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa; lihaa, sioista saatavia tuotteita, siemennestettä, munasoluja ja alkioita ei saa toimittaa tilalta yhteisön sisäiseen kauppaan;

f) henkilöiden tilalle saapumiseen ja tilalta poistumiseen on oltava toimivaltaisen viranomaisen antaman kirjallinen lupa;

g) ajoneuvojen tilalle saapumiseen ja tilalta poistumiseen on oltava toimivaltaisen viranomaisen antama kirjallinen lupa;

h) rakennusten, joissa pidetään sikoja, sekä tilan itsensä sisään- ja uloskäynnit on desinfioitava asianmukaisin keinoin; kaikkien sikatiloille tulevien tai niiltä poistuvien henkilöiden on noudatettava aiheellisia hygieniatoimenpiteitä klassisen sikaruton viruksen leviämisriskin

([1]) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

▼B

vähentämiseksi. Lisäksi kaikki kuljetusvälineet on huolellisesti desinfioitava ennen lähtöä tilalta;

i) epitsootologinen selvitys on tehtävä 8 artiklan mukaisesti.

3. Epidemiologisen tilanteen vaatiessa ja erityisesti jos tila, jolla on sairastuneeksi epäiltyjä sikoja, sijaitsee korkean sikatiheyden alueella, toimivaltainen viranomainen:

a) voi soveltaa 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tilaan; toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin, jos se katsoo tilanteen sallivan, rajoittaa näiden toimenpiteiden soveltamisen koskemaan ainoastaan klassiseen sikaruttoon sairastuneeksi tai klassisen sikaruton viruksen saaneiksi epäiltyjä sikoja ja sitä osaa tilasta, jolla näitä sikoja pidetään, jos ne on kasvatettu, pidetty ja ruokittu täysin erillään muista tilan sioista. Joka tapauksessa sioista on lopetettaessa otettava taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti riittävä määrä näytteitä, jotta klassisen sikaruton viruksen esiintyminen voidaan varmistaa tai sulkea pois.

b) voi vahvistaa 2 kohdassa tarkoitetun tilan ympärille väliaikaisen valvontavyöhykkeen; joitakin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä tai kaikkia niistä on sovellettava tällä vyöhykkeellä sijaitseviin sikatiloihin.

4. Edellä 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä ei saa lopettaa ennen kuin on virallisesti todettu, ettei epäiltyä sikaruttoa esiinny.

5 artikla

Toimenpiteet, kun klassisen sikaruton esiintyminen tilalla olevissa sioissa varmistuu

1. Jos klassisen sikaruton esiintyminen tilalla on virallisesti varmistettu, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisen lisäksi toimivaltainen viranomainen määrää, että:

a) kaikki tilan siat on viipymättä lopetettava virallisessa valvonnassa siten, että vältetään klassisen sikaruton viruksen leviämisriski kuljetuksen tai lopettamisen aikana;

b) sioista on otettava taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti lopetettaessa riittävä määrä näytteitä, jotta voidaan vahvistaa tapa, jolla klassisen sikaruton virus on päässyt tilalle sekä aika, jonka se on voinut olla tilalla ennen kuin taudista ilmoitettiin;

c) kuolleiden tai lopetettujen sikojen ruhot on prosessoitava virallisessa valvonnassa;

d) taudin todennäköisen tilalle tulemisen ja virallisten toimenpiteiden aloittamisen välisenä aikana teurastettujen sikojen liha on mahdollisuuksien mukaan jäljitettävä ja prosessoitava virallisessa valvonnassa;

e) taudin todennäköisen tilalle tulemisen ja virallisten toimenpiteiden aloittamisen välisenä aikana tilalta kerätty sikojen siemenneste, munasolut ja alkiot on jäljitettävä ja hävitettävä virallisessa valvonnassa siten, että vältetään klassisen sikaruton viruksen leviämisriski;

f) kaikki todennäköisesti saastuneet aineet ja jätteet kuten rehut on käsiteltävä niin, että varmistetaan klassisen sikaruton viruksen tuhoutuminen; kaikki kertakäyttötuotteet, jotka voivat saastua, erityisesti jos niitä on käytetty teurastamisessa, on hävitettävä; näitä säännöksiä sovelletaan virkaeläinlääkärin antamien ohjeiden mukaan;

g) kun siat on hävitetty, sikojen kasvatukseen käytetyt rakennukset, sikojen tai niiden ruhojen kuljettamiseen käytetyt ajoneuvot ja kaikki todennäköisesti saastuneet välineet, kuivikkeet, lanta ja liete on puhdistettava ja desinfioitava tai käsiteltävä 12 artiklan mukaisesti;

h) primääritautipesäkkeen tapauksessa klassisen sikaruton aiheuttavan viruksen isolaatti on tutkittava taudinmäärityksen käsikirjassa

▼B

vahvistettua laboratoriomenettelyä noudattaen sen geneettisen tyypin määrittämiseksi;

i) epitsootologinen selvitys on tehtävä 8 artiklan mukaisesti.

2. Jos taudinpurkaus on varmistettu laboratoriossa, eläintarhassa, villieläinpuistossa tai aidatulla alueella, jolla pidetään sikoja tieteellisiin tarkoituksiin tai lajien tai uhanalaisten rotujen säilyttämistä varten, asianomainen jäsenvaltio voi päättää poiketa 1 kohdan a ja e alakohdasta, jos se ei vaaranna perustavaa laatua olevia yhteisön etuja.

Tällaisesta päätöksestä on ilmoitettava viipymättä komissiolle.

Komissio tarkastelee kaikissa tapauksissa viipymättä tilannetta yhdessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa sekä pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa ensimmäisen tilaisuuden tullen. Taudin leviämisen estämiseksi on tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä 27 artiklan 2 kohdassa säädettyjä menettelyjä noudattaen; näihin toimenpiteisiin voi sisältyä 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen toteutettuja hätärokotuksia.

6 artikla

Toimenpiteet, kun klassisen sikaruton esiintyminen varmistuu erillisistä tuotantoyksiköistä muodostuvilla tiloilla

1. Kun klassisen sikaruton esiintyminen varmistuu tiloilla, jotka muodostuvat kahdesta tai useammasta erillisestä tuotantoyksiköstä, ja jotta sikojen lihottaminen voitaisiin saattaa päätökseen, toimivaltainen viranomainen voi päättää poiketa 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännöksistä tartunnan saaneen tilan terveiden sikojen tuotantoyksiköiden kohdalla edellyttäen, että virkaeläinlääkäri on vahvistanut näiden tuotantoyksiköiden rakenteen, koon ja niiden välisen etäisyyden sekä niissä toteutettavien toimintojen olevan sellaisia, että tuotantoyksiköissä on eläimille täysin erilliset sijoitus-, pito- ja ruokintapaikat, jolloin virus ei pysty leviämään tuotantoyksiköstä toiseen.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettua poikkeusta käytetään, jäsenvaltioiden on laadittava yksityiskohtaiset säännöt sen soveltamisesta eläinten terveyttä koskevien sellaisten takuiden perusteella, jotka voidaan antaa.

3. Tätä poikkeusta käyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle. Komissio tarkastelee kaikissa tapauksissa viipymättä tilannetta yhdessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa sekä pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa ensimmäisen tilaisuuden tullen. Taudin leviämisen estämiseksi on tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä 27 artiklan 2 kohdassa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

7 artikla

Toimenpiteet kontaktitiloilla

1. Tiloja on pidettävä kontaktitiloina, jos virkaeläinlääkäri toteaa tai katsoo 8 artiklan mukaisesti tehdyn epidemiologisen selvityksen perusteella, että klassista sikaruttoa on voinut joko päästä 4 tai 5 artiklassa tarkoitetulle tilalle muilta tiloilta taikka 4 tai 5 artiklassa tarkoitetulta tilalta muille tiloille.

Tällaisiin tiloihin on sovellettava 4 artiklan säännöksiä siihen asti, kun klassisen sikaruton epäily on virallisesti suljettu pois.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin kontaktitiloihin, jos epidemiologinen tilanne niin vaatii.

Sioista on otettava lopetettaessa taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti riittävä määrä näytteitä, jotta klassisen sikaruton viruksen esiintyminen näillä tiloilla voidaan varmistaa tai sulkea pois.

3. Tärkeimmistä perusteista ja riskitekijöistä 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamiselle kosketuksissa olleilla tiloilla säädetään liitteessä V. Näitä perusteita ja riskitekijöitä voidaan muuttaa tai täydentää 26 artiklan 2 kohdassa säädettyä menet-

▼B

telyä noudattaen tieteen kehityksen ja kokemusten huomioon ottamiseksi.

8 artikla

Epidemiologinen selvitys

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että epäiltyihin klassisen sikaruton tapauksiin tai tautipesäkkeisiin liittyvä epidemiologinen selvitys toteutetaan 22 artiklassa tarkoitettujen varosuunnitelmien mukaisesti laadittujen kyselyjen perusteella.

Tällaisessa selvityksessä on käsiteltävä vähintään seuraavia:

a) sen ajanjakson pituus, jona klassisen sikaruton virus on voinut olla tilalla ennen kuin tautia epäiltiin tai siitä ilmoitettiin;

b) klassisen sikaruton mahdollinen alkuperä tilalla ja muiden sellaisten tilojen tunnistaminen, joilla olevat siat ovat voineet saada tartunnan tai taudin samasta lähteestä;

c) niiden henkilöiden, ajoneuvojen, sikojen, ruhojen, siemennesteen, lihan tai muiden ainesten siirrot, jotka ovat saattaneet kuljettaa viruksen tiloille tai tiloilta.

Jos tämän selvityksen tulokset antavat olettaa, että klassinen sikarutto on voinut levitä muissa jäsenvaltioissa sijaitsevilta tiloilta tai näissä sijaitseville tiloille, komissiolle ja asianomaisille jäsenvaltioille on ilmoitettava viipymättä.

9 artikla

Suoja- ja valvontavyöhykkeiden muodostaminen

1. Heti kun tilalla olevien sikojen klassisen sikaruton taudinmääritys on virallisesti varmistettu jonkin tilan sioissa, toimivaltaisen viranomaisen on muodostettava suojavyöhyke, joka ulottuu vähintään 3 kilometrin säteelle tautipesäkkeestä ja joka sisältyy vähintään 10 kilometrin säteelle ulottuvaan valvontavyöhykkeeseen.

Suojavyöhykkeeseen sovelletaan 10 artiklassa ja valvontavyöhykkeeseen 11 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

2. Vyöhykkeitä muodostettaessa toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon:

a) 8 artiklan mukaisesti tehdyn epidemiologisen selvityksen tulokset;

b) maantieteellinen sijainti, erityisesti luonnolliset tai keinotekoiset rajat;

c) tilojen sijainti ja läheisyys;

d) sikojen siirto- ja kauppakäytännöt sekä käytettävissä olevat teurastamot;

e) sikojen siirtojen valvontaan vyöhykkeillä käytettävissä olevat valmiudet ja henkilöstö, erityisesti jos lopetettavia sikoja on siirrettävä pois niiden alkuperätilalta.

3. Jos vyöhykkeeseen kuuluu useiden jäsenvaltioiden alueen osia, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä vyöhykettä muodostettaessa.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien näkyvästi asetettujen ilmoitustaulujen ja varoitusilmoitusten sekä tiedotusvälineiden, kuten lehdistön ja television, käyttö, sen varmistamiseksi, että kaikki suoja- ja valvontavyöhykkeillä olevat henkilöt ovat täysin tietoisia voimassa olevista 10 ja 11 artiklan mukaisista rajoituksista, sekä aiheellisina pitämänsä toimenpiteet näiden toimenpiteiden asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

▼B

10 artikla

Toimenpiteet muodostetulla suojavyöhykkeellä

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että suojavyöhykkeellä sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) kaikista tiloista on laadittava luettelo mahdollisimman pian; suojavyöhykkeen muodostamisen jälkeen virkaeläinlääkärin on käytävä näillä tiloilla seitsemän päivän kuluessa ja tehtävä sioille kliininen tutkimus sekä tarkistettava direktiivin 92/102/ETY 4 ja 5 artiklassa tarkoitettu rekisteri ja sikojen tunnistusmerkit;

b) sikojen siirtäminen tai kuljettaminen julkisilla tai yksityisillä teillä, lukuun ottamatta tarvittaessa tilojen huoltoteitä, on kiellettyä ellei toimivaltainen viranomainen ole hyväksynyt f alakohdassa tarkoitettuja siirtoja. Tätä kieltoa ei sovelleta maanteitse tai rautateitse tapahtuvaan sikojen kauttakuljetukseen, johon ei sisälly kuorman purkamista tai pysähdyksiä. Jäljempänä 27 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan lisäksi myöntää poikkeus, kun kyseessä ovat suojavyöhykkeen ulkopuolelta lähtöisin olevat teurassiat, jotka viedään kyseisellä vyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi;

c) sikojen tai muiden kotieläinten tai mahdollisesti saastuneiden ainesten (esimerkiksi ruhot, rehu, lanta, liete jne.) kuljetukseen käytetyt kuorma-autot sekä muut ajoneuvot ja laitteet on puhdistettava, desinfioitava ja käsiteltävä niin pian kuin mahdollista 12 artiklassa vahvistettujen säännösten ja menettelytapojen mukaisesti. Sikojen kuljetukseen käytetty kuorma-auto tai muu ajoneuvo ei saa poistua vyöhykkeeltä ennen kuin se on puhdistettu ja desinfioitu, minkä jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava ja hyväksyttävä se;

d) tilalle ei saa tuoda eikä sieltä saa viedä mitään muita kotieläimiä ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa;

e) kaikista tilalla kuolleista tai sairastuneista sioista on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on toteutettava aiheellinen tutkimus taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettuja menettelyjä noudattaen;

f) sikoja ei saa siirtää tilalta, jolla niitä pidetään, vähintään 30 päivään sen jälkeen kun tartunnan saanut tila on alustavasti puhdistettu ja desinfioitu. Jollei 3 kohdan edellytyksistä muuta johdu, toimivaltainen viranomainen voi 30 päivän kuluttua sallia sikojen siirtämisen mainitulta tilalta, jos ne kuljetetaan suoraan:

   — toimivaltaisen viranomaisen nimeämään, mieluiten suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi,

   — prosessointilaitokseen tai muuhun sopivaan paikkaan, jossa siat lopetetaan viipymättä ja niiden ruhot prosessoidaan virallisessa valvonnassa, tai

   — poikkeuksellisesti muihin suojavyöhykkeellä sijaitseviin tiloihin. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat tätä säännöstä, on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

g) sikojen siemennestettä, munasoluja tai alkioita ei saa viedä suojavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta;

h) kaikkien sikatiloille tulevien tai niiltä poistuvien henkilöiden on noudatettava asianmukaisia hygieniatoimenpiteitä klassisen sikaruton viruksen leviämisriskin vähentämiseksi.

2. Jos 1 kohdassa säädettyjä kieltoja jatketaan yli 30 päivän ajan uusien tautipesäkkeiden esiintymisen vuoksi ja tästä aiheutuu sikojen hyvinvointia koskevia tai muita ongelmia, toimivaltainen viranomainen voi, jollei 3 kohdan edellytyksistä muuta johdu, omistajan perustellusta

▼B

hakemuksesta antaa luvan sikojen siirtämiseen suojavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta, jos ne kuljetetaan suoraan:

a) toimivaltaisen viranomaisen nimeämään, mieluiten suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi,

b) prosessointilaitokseen tai muuhun sopivaan paikkaan, jossa siat lopetetaan viipymättä ja niiden ruhot prosessoidaan virallisessa valvonnassa, tai

c) poikkeuksellisesti muihin suojavyöhykkeellä sijaitseviin tiloihin. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat tätä säännöstä, on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

3. Tähän kohtaan viitattaessa toimivaltainen viranomainen voi sallia sikojen siirtämisen kyseessä olevalta tilalta edellyttäen, että:

a) virkaeläinlääkäri on tehnyt tilalla oleville ja erityisesti sieltä siirrettäville sioille kliinisen tutkimuksen, jonka yhteydessä tietyltä määrältä sikoja on mitattu ruumiinlämpö, sekä tarkistanut direktiivin 92/102/ETY 4 ja 5 artiklassa tarkoitetun rekisterin ja sikojen tunnistusmerkit;

b) edellä mainituissa tarkistuksissa ja tutkimuksissa ei ole havaittu merkkejä klassisesta sikarutosta, ja direktiivin 92/102/ETY säännöksiä on noudatettu;

c) siat kuljetetaan toimivaltaisen viranomaisen sinetöimissä ajoneuvoissa;

d) sikojen kuljetuksessa käytetty ajoneuvo ja laitteet puhdistetaan ja desinfioidaan 12 artiklan säännösten mukaisesti viipymättä kuljetuksen jälkeen;

e) jos siat teurastetaan tai lopetetaan, niistä on otettava taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti riittävä määrä näytteitä, jotta klassisen sikaruton viruksen esiintyminen kyseisillä tiloilla voidaan varmistaa tai sulkea pois.

f) Jos siat kuljetetaan teurastamoon:

— teurastamosta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava aikomuksesta lähettää eläimet teurastamoon; kyseinen viranomainen ilmoittaa lähettävälle toimivaltaiselle viranomaiselle eläinten saapumisesta;

— teurastamoon tuotaessa siat on pidettävä ja teurastettava erillään muista sioista;

— nimetyssä teurastamossa suoritettavien ante mortem- ja post mortem -tarkastusten yhteydessä toimivaltainen viranomainen ottaa huomioon kaikki mahdolliset klassisen sikaruton esiintymiseen liittyvät merkit;

— näistä sioista saatu tuore liha joko prosessoidaan tai merkitään neuvoston direktiivin 72/461/ETY ([1]) 5 a artiklassa tarkoitetulla erityismerkinnällä sekä jatkokäsitellään neuvoston direktiivin 80/215/ETY ([2]) 4 artiklan 1 kohdassa annettujen sääntöjen mukaisesti. Tämä on tehtävä toimivaltaisen viranomaisen nimeämässä laitoksessa. Lihan mainittuun laitokseen lähettämisen edellytyksenä on, että lähetys sinetöidään ennen lähtöä ja että se pysyy sinetöitynä koko kuljetuksen ajan.

4. Toimenpiteiden soveltamista suojavyöhykkeellä on jatkettava vähintään siihen asti, kunnes:

a) tartunnan saaneiden tilojen puhdistus ja desinfiointi on suoritettu;

([1]) Neuvoston direktiivi 72/461/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1972, eläinten terveyttä koskevista seikoista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa (EYVL L 302, 31.12.1972, s. 24), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

([2]) Neuvoston direktiivi 80/215/ETY, annettu 22 päivänä tammikuuta 1980, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa (EYVL L 47, 21.2.1980, s. 4), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

▼B

b) kaikilla tiloilla oleville sioille on tehty taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti kliiniset ja laboratoriotutkimukset klassisen sikaruton viruksen mahdollisen esiintymisen havaitsemiseksi.

Edellä b alakohdassa tarkoitetut tutkimukset saa suorittaa vasta 30 päivän kuluttua siitä, kun tartunnan saaneiden tilojen alustava puhdistus ja desinfiointi on suoritettu.

11 artikla

Toimenpiteet muodostetulla valvontavyöhykkeellä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontavyöhykkeellä sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) kaikista sikatiloista on laadittava luettelo;

b) sikojen siirtäminen tai kuljettaminen julkisilla tai yksityisillä teillä, lukuun ottamatta tarvittaessa tilojen huoltoteitä, on kiellettyä ellei toimivaltainen viranomainen ole hyväksynyt sitä. Tätä kieltoa ei sovelleta maanteitse tai rautateitse tapahtuvaan sikojen kauttakuljetukseen, johon ei sisälly kuorman purkamista tai pysähdyksiä ja suojavyöhykkeen ulkopuolelta lähtöisin oleviin teurassikoihin, jotka viedään kyseisellä vyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi;

c) sikojen tai muiden kotieläinten tai mahdollisesti saastuneiden ainesten (esimerkiksi ruhot, rehu, lanta, liete jne.) kuljetukseen käytetyt kuorma-autot sekä muut ajoneuvot ja laitteet on puhdistettava, desinfioitava ja käsiteltävä niin pian kuin mahdollista 12 artiklassa vahvistettujen säännösten ja menettelytapojen mukaisesti. Sikojen kuljetukseen käytetty kuorma-auto tai muu ajoneuvo ei saa poistua vyöhykkeeltä ennen kuin se on puhdistettu ja desinfioitu;

d) tilalle ei saa tuoda eikä siltä saa viedä mitään muita kotieläimiä vyöhykkeen muodostamista seuraavien seitsemän päivän aikana ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa;

e) kaikista tilalla kuolleista tai sairastuneista sioista on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on toteutettava aiheelliset tutkimukset taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettuja menettelyjä noudattaen;

f) sikoja ei saa siirtää tilalta, jolla niitä pidetään, vähintään 21 päivään sen jälkeen kun tartunnan saaneet tilat on alustavasti puhdistettu ja desinfioitu. Jollei 10 artiklan 3 kohdan edellytyksistä muuta johdu, toimivaltainen viranomainen voi 21 päivän kuluttua sallia sikojen siirtämisen mainitulta tilalta, jos ne kuljetetaan suoraan:

— toimivaltaisen viranomaisen nimeämään, mieluiten suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi,

— prosessointilaitokseen tai muuhun sopivaan paikkaan, jossa siat lopetetaan viipymättä ja niiden ruhot prosessoidaan virallisessa valvonnassa, tai

— poikkeuksellisesti muihin suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitseviin tiloihin. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat tätä säännöstä, on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

Jos siat kuitenkin kuljetetaan jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä teurastamoon, 10 artiklan 3 kohdan e alakohdasta ja f alakohdan neljännestä luetelmakohdasta poikkeaminen voidaan hyväksyä 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen erityisesti näiden sikojen lihan merkitseminen ja sen myöhemmän käytön ja prosessoitujen tuotteiden käyttötarkoituksen osalta;

g) sikojen siemennestettä, munasoluja tai alkioita ei saa viedä valvontavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta;

h) kaikkien sikatiloille tulevien tai niiltä poistuvien henkilöiden on noudatettava aiheellisia hygieniatoimenpiteitä klassisen sikaruton viruksen leviämisriskin vähentämiseksi.

2. Jos 1 kohdassa säädettyjä kieltoja jatketaan yli 30 päivän ajan uusien tautipesäkkeiden esiintymisen vuoksi ja tästä aiheutuu sikojen

▼B

hyvinvointia koskevia tai muita ongelmia, toimivaltainen viranomainen voi, jollei 10 artiklan 3 kohdan edellytyksistä muuta johdu, omistajan perustellusta hakemuksesta antaa luvan sikojen siirtämiseen valvontavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta, jos ne kuljetetaan suoraan:

a) toimivaltaisen viranomaisen nimeämään, mieluiten suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi,

b) prosessointilaitokseen tai muuhun sopivaan paikkaan, jossa siat lopetetaan viipymättä ja niiden ruhot prosessoidaan virallisessa valvonnassa, tai

c) poikkeuksellisesti muihin suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitseviin tiloihin. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat tätä säännöstä, on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

3. Toimenpiteiden soveltamista valvontavyöhykkeellä on jatkettava vähintään siihen asti, kunnes:

a) tartunnan saaneiden tilojen puhdistus ja desinfiointi on suoritettu;

b) kaikilla tiloilla oleville sioille on tehty taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti kliiniset ja tarvittaessa laboratoriotutkimukset klassisen sikaruton viruksen mahdollisen esiintymisen havaitsemiseksi.

Edellä b alakohdassa tarkoitetut tutkimukset saa suorittaa vasta 20 päivän kuluttua siitä, kun tartunnan saaneiden tilojen alustava puhdistus ja desinfiointi on suoritettu.

12 artikla

Puhdistus ja desinfiointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) käytettävät desinfiointiaineet ja niiden pitoisuudet ovat toimivaltaisen viranomaisen virallisesti hyväksymiä;

b) puhdistus- ja desinfiointitoimet suoritetaan virallisessa valvonnassa noudattaen:

— virkaeläinlääkärin antamia ohjeita, ja

— liitteessä II säädettyjä puhdistusta, desinfiointia ja käsittelyä koskevia periaatteita ja menettelyjä.

2. Liitteessä II säädettyjä puhdistusta ja desinfiointia koskevia periaatteita ja menettelyjä voidaan muuttaa tai täydentää 26 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tieteen kehityksen ja kokemusten huomioon ottamiseksi.

13 artikla

Sikojen ottaminen uudelleen tiloille, joilla on ollut tautipesäkkeitä

1. Sikoja ei saa tuoda uudelleen 5 artiklassa tarkoitetulle tilalle ennen kuin vähintään 30 päivää on kulunut 12 artiklan mukaisesti suoritetuista puhdistus- ja desinfiointitoimenpiteistä,

2. Sikoja uudelleen tilalle tuotaessa on huomioitava kyseisellä tilalla harjoitettu tuotantotapa ja noudatettava seuraavia menettelyjä:

a) tilat, joilla sikoja pidetään ulkona, sikojen tuonti uudelleen tilalle on aloitettava tuomalla tarkastettuja sentinelliporsaita, jotka ovat reagoineet negatiivisesti klassisen sikaruton virukseen vasta-ainekokeessa tai jotka tulevat tiloilta, joihin ei sovelleta minkäänlaisia rajoituksia klassisen sikaruton vuoksi. Sentinelliporsaat on sijoitettava toimivaltaisen viranomaisen vaatimusten mukaisesti koko tartuntatilan kattavasti ja ne on tarkastettava 40 päivää tilalle tuomisen jälkeen uudelleen vasta-aineen toteamiseksi taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti.

Jos yhdessäkään porsaassa ei ole klassisen sikaruton viruksen vasta-aineita, sikojen uudelleen tuominen koko tilalle voidaan toteuttaa. Yksikään sika ei saa poistua tilalta ennen kuin serologisesta tutkimuksesta on saatu negatiiviset tulokset.

▼B

b) kaikkien muiden kasvatusmuotojen osalta sikoja uudelleen otettaessa on joko noudatettava a alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä tai uusittava koko sikakanta seuraavin edellytyksin:

— kaikki siat tuodaan kahdenkymmenen päivän kuluessa ja ne ovat lähtöisin tiloilta, joihin ei sovelleta minkäänlaisia rajoituksia klassisen sikaruton vuoksi,

— uusitun karjan sioille tehdään serologinen tutkimus taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti; näytteet kyseistä tutkimusta varten otetaan aikaisintaan 40 päivää sen jälkeen, kun viimeiset siat ovat saapuneet,

— yksikään sika ei saa poistua tilalta ennen kuin serologisesta tutkimuksesta on saatu negatiiviset tulokset.

3. Mikäli puhdistus- ja desinfiointitoimien suorittamisesta tilalla on kulunut yli kuusi kuukautta, toimivaltainen viranomainen voi sallia poikkeamisen 2 kohdan säännöksistä epidemiologisen tilanteen perusteella.

14 artikla

Toimenpiteet, kun klassista sikaruttoa epäillään olevan tai sen esiintyminen varmistuu teurastamossa tai kuljetusvälineessä olevissa sioissa

1. Mikäli klassista sikaruttoa epäillään olevan teurastamossa tai kuljetusvälineissä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen aloittaa viipymättä virallisen tutkimuksen varmistaakseen tai sulkeakseen pois kyseisen taudin esiintymisen taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.

2. Jos teurastamossa tai kuljetusvälineessä todetaan klassisen sikaruton tapaus, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että:

a) kaikki taudille alttiit eläimet kyseisessä teurastamossa tai kuljetusvälineessä lopetetaan viipymättä;

b) mahdollisesti tartunnan saaneiden tai sairastuneiden eläinten ruhot, muut osat ja teurasjätteet prosessoidaan virallisessa valvonnassa;

c) rakennukset ja välineet, myös ajoneuvot, puhdistetaan ja desinfioidaan virkaeläinlääkärin valvonnassa 12 artiklan mukaisesti;

d) epidemiologinen selvitys suoritetaan soveltuvin osin 8 artiklan säännösten mukaisesti;

e) klassisen sikaruton viruksen isolaattiin sovelletaan taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettua laboratoriomenettelyä viruksen geneettisen tyypin määrittämiseksi;

f) 7 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan tilalla, jolta tartunnan saaneet siat tai niiden ruhot tulevat, sekä muilla kosketuksissa olleilla tiloilla. Jollei epidemiologisessa selvityksessä muuta ilmene, tartunnan saaneiden sikojen tai ruhojen alkuperätilaan sovelletaan 5 artiklan 1 kohdassa esitettyjä toimenpiteitä;

g) eläimiä saa toimittaa uudelleen teurastettaviksi tai kuljetettaviksi aikaisintaan 24 tunnin kuluttua siitä, kun 12 artiklan mukainen puhdistus ja desinfiointi on suoritettu.

15 artikla

Toimenpiteet epäiltäessä ja varmistettaessa klassisen sikaruton tapaus luonnonvaraisissa sioissa

1. Kun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tietoon on tullut, että luonnonvaraisten sikojen epäillään saaneen tartunnan, tämän on toteutettava viipymättä tarpeelliset toimenpiteet taudin esiintymisen varmistamiseksi tai poissulkemiseksi tiedottamalla asiasta sikojen omistajille ja metsästäjille sekä suorittamalla tutkimuksia, myös laboratoriokokeita, kaikille ammutuille tai kuolleina löydetyille luonnonvaraisille sioille.

▼B

2. Kun klassisen sikaruton primääritapaus luonnonvaraisissa sioissa on varmistunut, jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä klassisen sikaruton viruksen leviämisriskin vähentämiseksi:

a) perustettava eläinlääkäreistä, metsästäjistä, villieläinbiologeista ja epidemiologeista muodostuva asiantuntijaryhmä, joka avustaa toimivaltaista viranomaista seuraavissa tehtävissä:

   — epidemiologisen tilanteen selvittäminen ja tartunta-alueen määrittely 16 artiklan 3 kohdan b alakohdan säännösten mukaisesti;

   — tartunta-alueella b ja c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi sovellettavien aiheellisten toimenpiteiden vahvistaminen; näihin toimenpiteisiin voi sisältyä metsästyksen keskeyttäminen ja luonnonvaraisten sikojen ruokinnan kieltäminen;

   — komissiolle 16 artiklan mukaisesti toimitettavan hävittämissuunnitelman laatiminen;

   — klassisen sikaruton hävittämiseksi tartunta-alueelta toteutettujen toimenpiteiden tehokkuuden tarkastaminen;

b) asetettava määritellyllä tartunta-alueella sijaitsevat sikatilat viralliseen valvontaan ja määrättävä erityisesti, että:

   — kaikki eri luokkiin kuuluvat kaikkien tilojen siat on laskettava; omistajan on pidettävä laskenta ajan tasalla. Laskentatiedot on esitettävä pyynnöstä, ja ne voidaan tarkastaa jokaisella tarkastuskäynnillä. Tiloilla, joiden sikoja pidetään ulkona, voidaan ensimmäinen laskenta kuitenkin suorittaa arvion perusteella,

   — kaikki tilan siat on pidettävä sisällä suojissa tai muussa sellaisessa paikassa, jossa ne voidaan eristää luonnonvaraisista sioista. Luonnonvaraiset siat eivät saa olla kosketuksissa mihinkään aineksiin, jotka voivat joutua kosketuksiin tilan sikojen kanssa,

   — tilalle ei saa tuoda eikä siltä saa viedä sikoja ilman toimivaltaisen viranomaisen epidemiologinen tilanne huomioon ottaen antamaa lupaa,

   — rakennusten, joissa pidetään sikoja, sekä tilan itsensä sisään- ja uloskäynnit on desinfioitava asianmukaisin keinoin,

   — kaikkien luonnonvaraisten sikojen kanssa kosketuksissa olevien henkilöiden on noudatettava asianmukaisia hygieniatoimenpiteitä klassisen sikaruton viruksen leviämisriskin vähentämiseksi; toimenpiteisiin voi sisältyä sikatilalle pääsyn kieltäminen väliaikaisesti henkilöiltä, jotka ovat olleet kosketuksissa luonnonvaraisiin sikoihin;

   — kaikki tilalla olevat kuolleet tai sairaat siat, joilla esiintyy klassisen sikaruton oireita, on tutkittava klassisen sikaruton varalta,

   — sikatilalle ei saa tuoda mitään ammutun tai kuolleena löydetyn luonnonvaraisen sian osia eikä mitään aineksia tai välineitä, jotka voivat olla klassisen sikaruton viruksen saastuttamia,

   — sikoja, niiden siemennestettä, alkioita tai munasoluja ei saa siirtää tartunta-alueelta yhteisön sisäiseen kauppaan;

c) huolehdittava siitä, että virkaeläinlääkäri tutkii kaikki määritellyllä tartunta-alueella ammutut tai kuolleena löydetyt luonnonvaraiset siat klassisen sikaruton varalta taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti. Positiivisiksi todettujen eläinten ruhot on prosessoitava virallisessa valvonnassa. Jos testitulos on klassisen sikaruton osalta negatiivinen, jäsenvaltioiden on sovellettava neuvoston direktiivin 92/45/ETY ([1]) 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä. Ihmisravinnoksi kelpaamattomat osat on prosessoitava virallisessa valvonnassa;

([1]) Neuvoston direktiivi 92/45/ETY, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1992, kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista luonnonvaraisen riistan tappamisessa ja luonnonvaraisen riistan lihan markkinoille saattamisessa (EYVL L 268, 14.9.1992, s. 35), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31).

▼B

d) varmistettava, että klassisen sikaruton viruksen isolaattiin sovelletaan taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettua laboratoriomenettelyä viruksen geneettisen tyypin määrittämiseksi.

3. Jos klassisen sikaruton tapaus on esiintynyt toisen jäsenvaltion alueen läheisyydessä sijaitsevan jäsenvaltion alueen luonnonvaraisissa sioissa, asianomaisten jäsenvaltioiden on vahvistettava taudin torjuntatoimenpiteet yhteistyössä.

16 artikla

Suunnitelmat klassisen sikaruton hävittämiseksi luonnonvaraisesta sikakannasta

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 90 päivänä kuluessa siitä, kun klassisen sikaruton primääritapaus on varmistunut luonnonvaraisissa sioissa, kirjallinen suunnitelma määritellyllä tartunta-alueella taudin hävittämiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja kyseisellä alueella sijaitsevilla tiloilla sovellettavista toimenpiteistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

Komissio tutkii suunnitelman määritelläkseen, voidaanko sen avulla saavuttaa asetetut tavoitteet. Suunnitelma mahdollisine muutoksineen hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Suunnitelmaa voidaan muuttaa tai täydentää myöhemmin tilanteen kehittymisen huomioon ottamiseksi.

Jos näihin muutoksiin sisältyy tartunta-alueen uudelleenmäärittely, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisistä muutoksista ilmoitetaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille viipymättä.

Jos muutokset koskevat suunnitelman muita osia, jäsenvaltion on toimitettava muutettu suunnitelma komissiolle tutkittavaksi ja mahdollista hyväksyntää varten, joka tapahtuu 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitetun suunnitelman toimenpiteet on hyväksytty, ne korvaavat 15 artiklassa säädetyt ensivaiheen toimenpiteet hyväksymisen yhteydessä päätettävänä ajankohtana.

3. Edellä 1 kohdassa mainitussa suunnitelmassa on oltava seuraavat tiedot:

a) epidemiologisten tutkimusten ja 15 artiklan mukaisesti tehtyjen tarkastusten tulokset sekä taudin maantieteellinen levinneisyys;

b) määritelty tartunta-alue asianomaisen jäsenvaltion alueella. Tartunta-alueen määrittelyssä toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon:

   — tehtyjen epidemiologisten tutkimusten tulokset ja taudin maantieteellinen levinneisyys,

   — alueen luonnonvaraisten sikojen kanta,

   — luonnonvaraisten sikojen liikkumista rajoittavat tärkeimmät luonnolliset tai keinotekoiset esteet;

c) biologien, metsästäjien, metsästysseurojen, riistansuojeluviranomaisten ja eläinlääkintäviranomaisten (eläinten terveys ja kansanterveys) välisen tiiviin yhteistyön järjestäminen;

d) toimeenpantava tiedotuskampanja, jolla lisätään metsästäjien tietoisuutta toimenpiteistä, joita heidän on toteutettava hävittämissuunnitelman osana;

e) erityiset toimet, joilla määritetään luonnonvaraisten sikojen metakantojen lukumäärä ja sijainti tartunta-alueella ja sen läheisyydessä;

f) luonnonvaraisten sikojen metakantojen arvioitu lukumäärä sekä niiden koko tartunta-alueella ja sen läheisyydessä;

g) erityiset toimet, joilla määritetään tartunnan laajuus luonnonvaraisten sikojen kannassa, metsästäjien ampumia tai kuolleina löydettyjä luonnonvaraisten sikoja tutkimalla ja laboratoriokokeilla, mukaan lukien iän mukaan ositetut epidemiologiset tutkimukset;

▼B

h) toimenpiteet, joita on toteutettu luonnonvaraisten sikojen liikkumisen ja/tai luonnonvaraisten sikojen metakantojen välisten kosketusten aiheuttaman taudin leviämisen rajoittamiseksi; näihin toimenpiteisiin voi sisältyä metsästyksen kieltäminen;

i) taudille alttiin luonnonvaraisten sikojen kannan pienentämiseksi ja erityisesti nuorten porsaiden vähentämiseksi toteutetut toimenpiteet;

j) metsästäjien noudatettavaksi asetetut vaatimukset taudin leviämisen välttämiseksi;

k) kuolleena löydettyjen tai ammuttujen luonnonvaraisten sikojen hävittämismenetelmä, jonka on perustuttava seuraaviin:

— prosessointi virallisessa valvonnassa, tai

— virkaeläinlääkärin tarkastus ja taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistetut laboratoriokokeet. Kaikkien positiivisiksi todettujen eläinten ruhot on prosessoitava virallisessa valvonnassa. Jos testitulos on klassisen sikaruton osalta negatiivinen, jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivin 92/45/ETY 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä. Ihmisravinnoksi kelpaamattomat osat on prosessoitava virallisessa valvonnassa;

l) jokaisesta ammutusta tai kuolleena löydetystä luonnonvaraisesta siasta on tehtävä epidemiologinen selvitys. Tähän selvitykseen on kuuluttava seuraavat tiedot sisältävän kyselykaavakkeen täyttäminen:

— maantieteellinen alue, josta eläin on löydetty kuolleena tai jolla se on ammuttu,

— päivämäärä, jona eläin on löydetty kuolleena tai ammuttu,

— eläimen löytäjän tai ampujan henkilöllisyys,

— sian ikä ja sukupuoli,

— jos eläin on ammuttu, ennen ampumista todetut oireet,

— jos eläin on löydetty kuolleena, ruhon tila,

— laboratoriolöydökset;

m) määritellyllä tartunta-alueella ja tarvittaessa sen ympäristössä sijaitsevilla tiloilla sovellettavat valvontaohjelmat ja taudin ehkäisytoimenpiteet, mukaan lukien eläinten kuljetus ja siirrot alueella, alueelta ja alueelle; näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään sikojen, niiden siemennesteen, alkioiden tai munasolujen siirtämisen kieltäminen tartunta-alueelta yhteisön sisäiseen kauppaan;

n) muut perusteet, joita sovelletaan lakkautettaessa ne toimenpiteet, joita määritellyllä alueella ja tällä alueella olevilla tiloilla on toteutettu taudin hävittämisessä;

o) viranomainen, jonka vastuulla on suunnitelman täytäntöönpanosta vastaavien tahojen valvonta ja yhteensovittaminen;

p) järjestelmä, jonka mukaan 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti nimitetty asiantuntijaryhmä voi säännöllisin väliajoin tarkastella hävittämissuunnitelman tuloksia;

q) taudin seurantaa koskevat toimenpiteet, joita on sovellettava vähintään 12 kuukauden ajan siitä, kun viimeinen klassisen sikaruton tapaus on varmistettu luonnonvaraisissa sioissa tartunta-alueella; seurantatoimenpiteitä on jatkettava vähintään 12 kuukauden ajan ja niihin on sisällyttävä vähintään g, k ja l alakohdan mukaisesti jo toteutetut toimenpiteet.

4. Määritellyn alueen epidemiologisesta tilanteesta ja hävittämissuunnitelman tuloksista on toimitettava kuuden kuukauden välein kertomus komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

Yksityiskohtaisempia sääntöjä tiedoista, joita jäsenvaltioiden on asian osalta toimitettava, voidaan antaa 26 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

17 artikla

Taudinmääritysmenettelyt ja bioturvallisuusvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) taudinmääritysmenettelyt, näytteenotto ja laboratoriokokeet klassisen sikaruton toteamiseksi suoritetaan taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti;

b) kansallinen laboratorio vastaa vaatimuksien ja taudinmääritysmenetelmien yhteensovittamisesta kussakin jäsenvaltiossa liitteessä III annettujen säännösten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kansallisten laboratorioiden on toimittava yhteistyössä liitteessä IV mainitun yhteisön vertailulaboratorion kanssa. Tällä laboratoriolla on mainitussa liitteessä säädetyt valtuudet ja velvollisuudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta päätöksen 90/424/ETY ja erityisesti sen 28 artiklan säännösten soveltamista.

3. Klassisen sikaruton taudinmääritysmenettelyjen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi on hyväksyttävä kahden kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen klassisen sikaruton taudinmäärityksen käsikirja, jossa vahvistetaan vähintään seuraavat:

a) bioturvallisuuden vähimmäisvaatimukset sekä laatuvaatimukset, joita on noudatettava klassisen sikaruton taudinmäärityksiä tekevissä laboratorioissa ja näytteitä kuljetettaessa;

b) perusteet ja menettelyt, joita on noudatettava tehtäessä kliinisiä tai post mortem -tarkastuksia, joilla varmistetaan tai suljetaan pois klassisen sikaruton esiintyminen;

c) perusteet ja menettelyt, joita on noudatettava otettaessa elävistä sioista tai sikojen ruhoista näytteitä klassisen sikaruton esiintymisen varmistamiseksi tai poissulkemiseksi laboratoriokokein, mukaan luettuina näytteenottomenetelmät tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden soveltamiseksi tehtäviä serologisia tai virologisia tutkimuksia varten;

d) klassisen sikaruton taudinmäärityksen tekemiseksi käytettävät laboratoriokokeet, mukaan luettuina:

— klassisen sikaruton viruksen ja muiden pestivirusten väliset erotusdiagnoosikokeet, ja

— kokeet merkityn rokotteen aiheuttaman vasta-ainereaktion erottamiseksi klassisen sikaruton luonnonvaraisen viruksen aiheuttamasta vasta-ainereaktiosta, jos tällaisia soveltuvia testejä on käytettävissä,

— laboratoriokokeiden tulosten arviointiperusteet;

e) laboratoriotekniikat klassisen sikaruton viruksen isolaattien geneettisen tyypin määrittämiseksi.

4. Jotta voidaan taata aiheellisten bioturvallisuusedellytysten täyttyminen eläinten terveyden suojelemiseksi, klassisen sikaruton virusta, sen genomia ja antigeenejä sekä rokotteita saa tutkimus-, taudinmääritys- ja valmistustarkoituksissa käsitellä tai käyttää ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen hyväksymissä paikoissa, laitoksissa tai laboratorioissa.

Luettelo hyväksytyistä paikoista, laitoksista ja laboratorioista on toimitettava komissiolle ►C1 ennen 1 päivää toukokuuta 2003, ja ◄ se on pidettävä ajan tasalla tämän jälkeen.

5. Liitteiden III ja IV säännöksiä ja taudinmäärityksen käsikirjaa voidaan täydentää tai muuttaa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼B

18 artikla

Klassisen sikaruton rokotteiden käyttö, valmistus ja myynti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) klassisen sikaruton rokotteiden käyttö on kiellettyä,

b) klassisen sikaruton rokotteiden käsittely, valmistus, varastointi, toimitus, jakelu ja myynti yhteisön alueella tapahtuu virallisessa valvonnassa.

2. Sääntöjä klassisen sikaruton rokotteiden tuotannosta, pakkaamisesta, jakelusta ja varastojen tilasta yhteisössä voidaan tarvittaessa hyväksyä 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Hätärokottaminen sikatiloilla

1. Sen estämättä, mitä 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, kun klassisen sikaruton esiintyminen sikatiloilla on varmistettu ja tauti uhkaa käytettävissä olevien epidemiologisten tietojen mukaan levitä, hätärokottaminen sikatiloilla voidaan aloittaa tämän artiklan 2–9 kohdassa vahvistettujen menettelyjen ja säännösten mukaisesti.

2. Hätärokotuksen soveltamisessa huomioon otettavista tärkeimmistä perusteista ja riskitekijöistä säädetään liitteessä VI, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista. Näitä perusteita ja riskitekijöitä voidaan tieteen kehittymisen ja saatujen kokemusten huomioon ottamiseksi muuttaa tai täydentää 26 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Jos jäsenvaltio aikoo aloittaa rokottamisen, sen on toimitettava komissiolle hätärokotussuunnitelma, jossa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) tautitilanne, joka on johtanut hätärokotuspyyntöön;

b) sen maantieteellisen alueen laajuus, jolla hätärokottaminen on tarkoitus toteuttaa, ja tällä alueella sijaitsevien sikatilojen lukumäärä;

c) sikaryhmät ja rokotettavien sikojen arvioitu lukumäärä,

d) käytettävä rokote;

e) rokotusohjelman kesto;

f) rokotettujen eläinten tunnistaminen ja rekisteröinti;

g) sikojen ja niistä peräisin olevien tuotteiden siirtoja koskevat toimenpiteet;

h) perusteet, jotka otetaan huomioon päätettäessä rokotuksen tai 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta kosketuksissa olleilla tiloilla;

i) muut hätätilanteen kannalta merkitykselliset seikat, mukaan lukien rokotetuilta tiloilta ja muilta rokotusalueella sijaitsevilta tiloilta otettujen näytteiden kliiniset ja laboratoriotutkimukset erityisesti jos on tarkoitus käyttää merkittyä rokotetta.

Komissio tarkastaa viipymättä suunnitelman yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa. Jäljempänä 27 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hätärokotussuunnitelma voidaan hyväksyä tai siihen voidaan vaatia muutoksia ja lisäyksiä ennen hyväksymistä.

Jäljempänä 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hätärokotussuunnitelmaa voidaan myöhemmin muuttaa tai täydentää tilanteen kehittymisen huomioon ottamiseksi.

4. Rajoittamatta 10 ja 11 artiklan soveltamista hätärokotuksia tekevän jäsenvaltion on varmistettava, että rokotusaikana:

a) rokotusalueelta ei viedä eläviä sikoja muuten kuin kuljetettaviksi toimivaltaisen viranomaisen nimeämään teurastamoon, joka sijaitsee rokotusalueella tai sen läheisyydessä ja jossa ne teurastetaan viipymättä, tai prosessointilaitokseen tai muuhun soveltuvaan paik-

▼B

kaan, jossa ne lopetetaan viipymättä ja niiden ruhot prosessoidaan virallisessa valvonnassa;

b) kaikki hätärokotetuista sioista saatu tuore liha joko prosessoidaan tai merkitään ja käsitellään 10 artiklan 3 kohdan f alakohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti;

c) rokotettavista sioista rokotusta edeltävien 30 päivän aikana kerätty siemenneste, munasolut ja alkiot jäljitetään ja hävitetään virallisessa valvonnassa.

5. Edellä olevan 4 kohdan säännöksiä on sovellettava vähintään kuuden kuukauden ajan rokotusten lopettamisesta asianomaisella alueella.

6. Jäljempänä 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja ennen 5 kohdassa tarkoitetun kuuden kuukauden jakson päättymistä on toteutettava toimenpiteitä, joilla kielletään:

a) seropositiivisten sikojen vienti tilalta, jossa niitä pidetään, lukuun ottamatta niiden vientiä teurastettavaksi viipymättä;

b) seropositiivisten sikojen siemennesteen, alkioiden tai munasolujen kerääminen;

c) seropositiivisten emakoiden porsaiden vieminen niiden alkuperätilalta, jollei niitä kuljeteta:

— teurastamoon teurastettaviksi viipymättä,

— toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle tilalle, josta ne viedään suoraan teurastamoon,

— tilalle sen jälkeen, kun klassisen sikaruton viruksen vasta-aineiden osoittamiseksi suoritetusta serologisesta kokeesta on saatu negatiivinen tulos.

7. Edellä olevasta 3 kohdasta poiketen jäsenvaltio voi päättää hätärokotuksen aloittamisesta, jos yhteisön etua ei vaaranneta ja täytetään seuraavat edellytykset:

a) puitteet hätärokotussuunnitelmaa varten laaditaan 22 artiklan mukaisesti. Erityissuunnitelma on toimitettava ja hätärokotuksen aloituspäätöksestä on ilmoitettava komissiolle ennen rokottamisen aloittamista;

b) edellä 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi suunnitelmassa määrätään, että kaikki sellaisten tilojen siat, joilla rokotetta käytetään, on teurastettava tai lopetettava 4 kohdan a alakohdan mukaisesti mahdollisimman pian sen jälkeen, kun rokottaminen on lopetettu, ja näistä sioista saatu tuore liha on joko prosessoitava tai merkittävä ja käsiteltävä 10 artiklan 3 kohdan f alakohdan neljännen luetelmakohdan säännösten mukaisesti.

Kun päätös on tehty, rokotussuunnitelma on tutkittava viipymättä pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa. Jäljempänä 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen suunnitelma voidaan hyväksyä tai siihen voidaan vaatia muutoksia ja lisäyksiä ennen hyväksymistä.

8. Sen estämättä, mitä 5 ja 6 kohdassa säädetään, 4 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden soveltaminen voidaan lopettaa sen jälkeen, kun:

a) kaikki siat niillä tiloilla, joilla rokotetta on käytetty, on teurastettu tai lopetettu 4 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja näistä sioista saatu tuore liha on joko prosessoitu tai merkitty ja käsitelty 10 artiklan 3 kohdan f alakohdan neljännen luetelmakohdan mukaisesti;

b) kaikki tilat, joilla on pidetty rokotettuja sikoja, on puhdistettu ja desinfioitu 12 artiklan mukaisesti.

Kun 4 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden soveltaminen lopetetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava lisäksi, että:

a) edellä mainituille tiloille ei oteta uudelleen sikoja ennen kuin vähintään 10 päivää on kulunut puhdistuksen ja desinfioinnin päättymisestä, ja ennen kuin kaikki siat tiloilla, joilla rokotetta on käytetty, on teurastettu tai lopetettu;

▼B

b) sen jälkeen, kun sikoja on otettu uudelleen tiloille, kaikilla rokotusalueella sijaitsevilla tiloilla oleville sioille tehdään taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti kliiniset ja laboratoriotutkimukset klassisen sikaruton viruksen mahdollisen esiintymisen havaitsemiseksi. Jos sikoja otetaan uudelleen tiloille, joilla rokotetta on käytetty, nämä tutkimukset on tehtävä vasta, kun vähintään 40 päivää on kulunut sikojen uudelleen ottamisesta; kyseisenä aikana sikoja ei saa siirtää tilalta.

9. Edellä 4, 5 ja 6 kohdasta voidaan myöntää 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen poikkeuksia erityisesti rokotettujen sikojen lihan merkitsemisen ja myöhemmän käytön sekä prosessoitujen tuotteiden käyttötarkoituksen osalta, jos rokotusohjelmassa on käytetty merkittyä rokotetta. Tällaisen luvan on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) rokotussuunnitelma on hyväksytty ennen rokottamisen aloittamista 3 kohdan mukaisesti,

b) asianomainen jäsenvaltio on esittänyt komissiolle asiaa koskevan nimenomaisen pyynnön, jonka liitteenä on kattava selvitys rokotusohjelman täytäntöönpanosta, sen tuloksista ja yleisestä epidemiologisesta tilanteesta, ja

c) rokotusohjelman täytäntöönpano on tarkastettu paikalla 21 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Edellä 4, 5 ja 6 kohtaa koskevista poikkeuksista päätettäessä on otettava huomioon klassisen sikaruton viruksen leviämisen riski rokotettujen sikojen, niiden jälkeläisten tai niistä saatujen tuotteiden siirtojen tai kaupan välityksellä.

20 artikla

Luonnonvaraisten sikojen hätärokottaminen

1. Sen estämättä, mitä 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, kun klassisen sikaruton esiintyminen luonnonvaraisissa sioissa on varmistettu ja tauti uhkaa käytettävissä olevien epidemiologisten tietojen mukaan levitä, luonnonvaraisten sikojen hätärokottaminen voidaan aloittaa 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen menettelyjen ja säännösten mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltio aikoo aloittaa rokottamisen, sen on toimitettava komissiolle hätärokotussuunnitelma, jossa on oltava seuraavat tiedot:

a) tautitilanne, joka on johtanut hätärokotuspyyntöön;

b) sen maantieteellisen alueen laajuus, jolla hätärokotus on tarkoitus toteuttaa. Tämän alueen on kaikissa tapauksissa oltava osa 16 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti määritellystä tartuntaalueesta;

c) käytettävän rokotteen tyyppi ja rokotusmenettely;

d) erityistoimet nuorten sikojen rokottamiseksi;

e) rokotusohjelman arvioitu kesto;

f) rokotettavien luonnonvaraisten sikojen arvioitu lukumäärä;

g) luonnonvaraisen sikakannan suuren vaihtuvuuden välttämiseksi toteutetut toimenpiteet;

h) tarvittaessa toimenpiteet, joita on toteutettu rokoteviruksen leviämisen estämiseksi tiloilla pidettäviin sikoihin;

i) rokotusohjelman odotetut tulokset ja muuttujat, joilla mitataan sen tehokkuutta;

j) viranomainen, jonka vastuulla on suunnitelman täytäntöönpanosta vastaavien tahojen valvonta ja yhteensovittaminen;

k) järjestelmä, jonka mukaan 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti nimitetty asiantuntijaryhmä voi säännöllisin väliajoin tarkastella rokotusohjelman tuloksia;

l) muut hätätilanteen kannalta merkitykselliset seikat.

▼B

Komissio tutkii viipymättä suunnitelman yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa erityisesti varmistaakseen, että se on johdonmukainen 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn hävittämissuunnitelman mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden kanssa.

Jos rokotusalue on lähellä toisen sellaisen jäsenvaltion aluetta, jossa myös toteutetaan toimenpiteitä klassisen sikaruton hävittämiseksi luonnonvaraisista sioista, on varmistettava myös rokotussuunnitelman ja tällaisessa toisessa jäsenvaltiossa toteutettavien toimenpiteiden välinen johdonmukaisuus.

Jäljempänä 27 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hätärokotussuunnitelma voidaan hyväksyä tai siihen voidaan vaatia muutoksia ja lisäyksiä ennen hyväksymistä.

Edellä mainittua menettelyä noudattaen hätärokotussuunnitelmaa voidaan myöhemmin muuttaa tai täydentää tilanteen kehittymisen huomioon ottamiseksi.

3. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava kuuden kuukauden välein komissiolle ja muille jäsenvaltioille rokotusohjelman tuloksia koskeva kertomus yhdessä 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun kertomuksen kanssa.

21 artikla

Yhteisön tarkastukset

Komission asiantuntijat voivat yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdä paikalla tarkastuksia, jos se on tarpeen tämän direktiivin soveltamiseksi yhtenäisellä tavalla. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus suoritetaan, on avustettava asiantuntijoita kaikin tarvittavin tavoin näille kuuluvien tehtävien suorittamisessa. Komissio antaa toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot tarkastusten tuloksista.

Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti ne, jotka koskevat kansallisten viranomaisten kanssa tehtävän yhteistyön sääntelyä, annetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla

Valmiussuunnitelmat

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava valmiussuunnitelma, jossa täsmennetään klassisen sikaruton puhjetessa täytäntöönpantavat kansalliset toimenpiteet.

Suunnitelman on mahdollistettava sellaisten välineiden, laitteiden ja henkilöstön sekä kaikkien muiden tarvikkeiden saanti, jotka ovat välttämättömiä tautipesäkkeen hävittämiseksi nopeasti ja tehokkaasti. Siinä on ilmoitettava selvästi:

a) kunkin jäsenvaltion rokotteiden tarve mahdollisen hätärokotuksen varalta;

b) korkean sikatiheyden alueet kussakin jäsenvaltiossa tautia koskevan tietoisuuden ja torjuntavalmiuden lisäämiseksi kyseisillä alueilla.

2. Valmiussuunnitelman laatimisessa on käytettävä liitteessä VII määriteltyjä perusteita ja vaatimuksia.

Näitä perusteita ja vaatimuksia voidaan muuttaa tai täydentää 26 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen klassisen sikaruton erityisluonteen ja taudin torjuntatoimenpiteiden kehityksen huomioon ottamiseksi.

3. Komissio tutkii suunnitelmat määritelläkseen, voidaanko niiden avulla saavuttaa asetettu tavoite, ja ehdottaa kyseiselle jäsenvaltiolle mahdollisesti tarvittavia muutoksia varmistaakseen erityisesti sen, että ne ovat sopusoinnussa muiden jäsenvaltioiden suunnitelmien kanssa.

Suunnitelmat mahdollisine muutoksineen hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼B

Suunnitelmia voidaan muuttaa tai täydentää myöhemmin 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tilanteen kehityksen huomioon ottamiseksi. Jäsenvaltion on joka tapauksessa päivitettävä suunnitelma viiden vuoden välein ja toimitettava se komissiolle hyväksyttäväksi 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

23 artikla

Taudintorjuntakeskukset ja asiantuntijaryhmät

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että klassisen sikaruton ilmetessä voidaan välittömästi perustaa toimintavalmis kansallinen taudintorjuntakeskus.

2. Kansallisen taudintorjuntakeskuksen tehtävänä on ohjata ja valvoa 3 kohdassa tarkoitettujen paikallisten taudintorjuntakeskusten toimintaa. Sen tehtäviin kuuluu erityisesti:

a) tarvittavien torjuntatoimenpiteiden määrittely,

b) sen varmistaminen, että paikalliset taudintorjuntakeskukset toteuttavat edellä mainitut toimenpiteet viipymättä ja tehokkaasti,

c) henkilöstön ja muiden voimavarojen osoittaminen paikallisiin taudintorjuntakeskuksiin,

d) tiedon välittäminen komissiolle, muille jäsenvaltioille sekä kansallisille eläinlääkintäjärjestöille, kansallisille viranomaisille ja myös maatalouden ja kaupan alan järjestöille,

e) tarpeen vaatiessa hätärokotusohjelman toteuttaminen sekä rokotusvyöhykkeiden määritteleminen,

f) yhteydenpito diagnosoinnista vastaaviin laboratorioihin,

g) yhteydenpito sanomalehdistöön ja muihin viestimiin,

h) yhteydenpito poliisiviranomaisiin erityisten oikeudellisten toimien varmistamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ne voivat klassisen sikaruton ilmetessä välittömästi perustaa toimintavalmiita paikallisia taudintorjuntakeskuksia.

4. Joitakin kansallisen taudintorjuntakeskuksen tehtäviä voidaan kuitenkin siirtää paikallisille taudintorjuntakeskuksille, jotka toimivat direktiivin 64/432/ETY 2 artiklan 2 kohdan p alakohdassa säädetyllä tai muulla hallinnollisella tasolla edellyttäen, että tämä ei vaaranna kansallisen taudintorjuntakeskuksen tehtävien hoitamista.

5. Jäsenvaltioiden on muodostettava pysyvä asiantuntijaryhmä asiantuntemuksen ylläpitämiseksi ja asiasta vastaavan viranomaisen avustamiseksi taudintorjuntavalmiuden lisäämisessä.

Taudin puhjetessa asiantuntijaryhmän on avustettava toimivaltaista viranomaista vähintään seuraavissa:

a) epidemiologinen selvitys,

b) näytteenottotestaus ja laboratoriokokeiden tulosten tulkinta;

c) taudintorjuntatoimenpiteiden vahvistaminen.

6. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kansallisilla ja paikallisilla taudintorjuntakeskuksilla sekä asiantuntijaryhmällä on vaadittava henkilöstö, välineet ja laitteet, myös viestintäjärjestelmät sekä selkeä ja tehokas virkateistö ja hallinto tässä direktiivissä vahvistettujen taudintorjuntatoimenpiteiden asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Kansallisten ja paikallisten taudintorjuntakeskusten sekä asiantuntijaryhmän henkilöstöä, välineistöä ja laitteita, virkateistöä ja hallintoa koskevat yksityiskohdat vahvistetaan 22 artiklassa tarkoitetuissa varosuunnitelmissa.

7. Kansallisten ja paikallisten taudintorjuntakeskusten sekä asiantuntijaryhmien toimintaa ja velvollisuuksia koskevat yksityiskohtaisemmat perusteet ja vaatimukset voidaan vahvistaa 26 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

24 artikla

Elintarvikejätteen käyttö

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että:

a) sikojen ruokinta elintarvikejätteellä kielletään;

b) kansainvälisessä liikenteessä käytettävistä kulkuvälineistä, kuten aluksista, maantieajoneuvoista tai lentokoneista peräisin oleva ruokajäte kerätään ja hävitetään virallisessa valvonnassa;

c) tiedot a ja b alakohdassa olevien säännösten sekä jäsenvaltioiden toteuttamien asianmukaisten tarkastusten täytäntöönpanosta toimitetaan komissiolle kunkin vuoden lokakuun 31 päivään mennessä vuodesta 2003 alkaen. Komissio esittää kyseiset tiedot neuvoston päätöksellä 68/361/ETY ([1]) perustetulle pysyvälle eläinlääkintäkomitealle.

2. Yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat valvontatoimenpiteiden soveltamista ja jäsenvaltioilta tältä osin vaadittavia, erityisesti 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tietoja, voidaan vahvistaa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan säännöksiä sovelletaan siihen ajankohtaan saakka, jolloin ruokajätteen käyttöä sikojen ruokinnassa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä aletaan soveltaa muita kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuja eläinten sivutuotteita tai eläinten ruokintaa koskevien sääntöjen puitteissa.

25 artikla

Menettelyt tämän direktiivin ja sen liitteiden muuttamiseksi sekä tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämien yksityiskohtaisten täydentävien sääntöjen antamiseksi

1. Neuvosto voi tarvittaessa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta mukauttaa tätä direktiiviä tieteellisen ja teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

2. Liitteitä muutetaan 26 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten mahdollisesti tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt voidaan vahvistaa 26 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

26 artikla

Tavanomainen sääntelymenettely

1. Komissiota avustaa päätöksellä 68/361/ETY perustettu pysyvä eläinlääkintäkomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/486/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

27 artikla

Nopeutettu sääntelymenettely

1. Komissiota avustaa päätöksellä 68/361/ETY perustettu pysyvä eläinlääkintäkomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/486/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 15 päiväksi.

([1]) EYVL L 255, 18.10.1968, s. 23.

▼B

28 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan direktiivi 80/217/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna ►C1 liitteessä VIII olevassa A osassa ◄ luetelluilla säädöksillä, ►C1 1 päivästä marraskuuta 2002, jollei ◄ 29 artiklassa annetuista siirtymäsäännöksistä muuta johdu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksia noudattaa ►C1 liitteessä VIII olevassa B osassa ◄ säädettyjä määräaikoja mainittujen direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin 80/217/ETY pidetään viittauksina tähän direktiiviin, ja ne luetaan ►C1 liitteessä IX olevan vastaavuustaulukon mukaisesti. ◄

2. Kumotaan päätös 81/859/ETY.

29 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 28 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, direktiivin 80/217/ETY liitteitä I ja IV sovelletaan tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi siihen asti, kun päätös tämän direktiivin 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun taudinmäärityksen käsikirjan hyväksymisestä tulee voimaan.

2. Direktiivin 80/217/ETY 6 a artiklan mukaisesti hyväksyttyjen, klassisen sikaruton hävittämistä luonnonvaraisista sioista koskevien suunnitelmien, jotka ovat voimassa tämän direktiivin voimaantulopäivänä, soveltamista jatketaan tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin ►C1 ennen 1 päivää helmikuuta 2003 ◄ toimitettava komissiolle muutokset näihin suunnitelmiin, joissa otetaan huomioon 16 artiklan 3 kohdan säännökset.

Suunnitelmat mahdollisine muutoksineen hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Direktiivin 80/217/ETY 14 b artiklan mukaisesti hyväksyttyjen, klassisen sikaruton torjuntaa koskevien valmiussuunnitelmien, jotka ovat voimassa tämän direktiivin voimaantulopäivänä, soveltamista jatketaan viimeksi mainitun direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin ►C1 ennen 1 päivää toukokuuta 2003 ◄ toimitettava komissiolle muutokset näihin suunnitelmiin, joissa otetaan huomioon 22 artiklan säännökset.

Suunnitelmat mahdollisine muutoksineen hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Ennen tämän direktiivin soveltamista klassisen sikaruton torjuntaa koskevia täydentäviä siirtymäsäännöksiä voidaan antaa 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

30 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltaminen

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä marraskuuta 2002.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

▼B

31 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

32 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

Taudista ilmoittaminen ja muut epidemiologiset tiedot, jotka jäsenvaltion on toimitettava klassisen sikaruton varmistuttua

1. Jokaisen primääritautipesäkkeen tai luonnonvaraisissa sioissa todetun primääritapauksen taikka teurastamossa tai kuljetusvälineessä todetun tapauksen varmistuttua asianomaisen jäsenvaltion on 24 tunnin kuluttua taudin varmistumisesta ilmoitettava neuvoston direktiivin 82/894/ETY 5 artiklan mukaisesti perustetun eläintaudeista ilmoittamista koskevan järjestelmän välityksellä seuraavat tiedot:

   a) lähetyspäivämäärä;

   b) lähetysaika;

   c) jäsenvaltion nimi;

   d) taudin nimi;

   e) tautipesäkkeiden tai -tapausten lukumäärä;

   f) päivämäärä, jona sikaruttoa epäiltiin;

   g) päivämäärä, jona tauti varmistettiin;

   h) varmistamismenetelmät;

   i) onko tauti varmistettu luonnonvaraisissa sioissa tai tilalla, teurastamossa tai kuljetusvälineessä olevissa sioissa;

   j) maantieteellinen paikka, jossa klassisen sikaruton tautipesäke tai tapaus on varmistettu;

   k) sovelletut taudintorjuntatoimenpiteet.

2. Primääritautipesäkkeiden tai tautitapausten esiintyessä teurastamoissa tai kuljetusvälineissä asianomaisen jäsenvaltion on 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi toimitettava myös seuraavat tiedot:

   a) taudille alttiiden sikojen lukumäärä tautipesäkkeessä, teurastamossa tai kuljetusvälineessä;

   b) kuolleiden sikojen määrä kussakin tilalla, teurastamossa tai kuljetusvälineessä olevassa luokassa;

   c) kunkin luokan osalta sairastumistiheys sekä niiden sikojen määrä, joissa sikaruton esiintyminen on varmistettu.

   d) kuolleiden sikojen lukumäärä tautipesäkkeessä, teurastamossa tai kuljetusvälineessä;

   e) prosessoitujen ruhojen lukumäärä;

   f) tautipesäkkeen etäisyys lähimmästä sikatilasta;

   g) jos klassinen sikarutto on varmistunut teurastamossa tai kuljetusvälineessä, sairastuneiden sikojen tai niiden ruhojen alkuperätilan tai -tilojen sijainti.

3. Sekundääritautipesäkkeen osalta 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava neuvoston direktiivin 82/894/ETY 4 artiklassa säädetyssä määräajassa.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että tilalla, teurastamossa tai kuljetusvälineessä ilmenneestä klassisen sikaruton tautipesäkkeestä tai tapauksesta 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimitettuja tietoja täydennetään mahdollisimman pian komissiolle ja muille jäsenvaltioille toimitettavalla kirjallisella selvityksellä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:

   a) päivämäärä, jona tilalla, teurastamossa tai kuljetusvälineessä olevat siat lopetettiin ja niiden ruhot prosessoitiin;

   b) sikojen lopettamisen yhteydessä otetuista näytteistä tehtyjen kokeiden tulokset;

   c) niissä tapauksissa, joissa on sovellettu 6 artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta, lopetettujen ja prosessoitujen sikojen määrä ja myöhemmin teurastettaviksi aiottujen sikojen määrä ja niiden teurastukselle säädetty aikaraja;

   d) kaikki taudin mahdolliseen alkuperään liittyvät tiedot tai taudin alkuperä, jos se on varmistettu;

   e) jos kyseessä on primääritautipesäke tai klassisen sikaruton tapaus teurastamossa tai kuljetusvälineessä, tautipesäkkeen tai tapauksen aiheuttaneen viruksen geneettinen tyyppi;

▼B

f) jos siat on lopetettu kosketuksissa olleilla tiloilla tai tiloilla, joilla on klassisen sikaruton viruksen saaneiksi epäiltyjä sikoja, tiedot seuraavista:

— kullakin tilalla lopetettujen kunkin luokan sikojen lopetuspäivämäärä ja lukumäärä;

— epidemiologinen yhteys klassisen sikaruton pesäkkeen tai tapauksen ja kunkin kosketuksissa olleen tilan välillä tai kunkin tilan osalta syyt, joiden vuoksi epäillään klassista sikaruttoa;

— tilalla olleista sioista otetuista näytteistä tehtyjen laboratoriokokeiden tulokset sekä sikojen lopetusajankohta.

Jos kosketuksissa olleiden tilojen sikoja ei ole lopetettu, on ilmoitettava syyt tällaiseen päätökseen.

▼B

LIITE II

Puhdistusta ja desinfiointia koskevat periaatteet ja menettelyt

1. Yleiset periaatteet ja menettelyt:

   a) puhdistus- ja desinfiointitoimenpiteet sekä tarvittaessa toimenpiteet jyrsijöiden ja hyönteisten tuhoamiseksi on suoritettava virallisessa valvonnassa virkaeläinlääkärin antamien ohjeiden mukaisesti;

   b) toimivaltainen viranomainen on virallisesti hyväksynyt käytettävät desinfiointiaineet ja niiden pitoisuudet sekä varmistanut, että niillä pystytään tuhoamaan klassisen sikaruton aiheuttava virus;

   c) desinfiointiaineiden teho on tarkistettava ennen käyttöä, koska eräiden aineiden teho vähenee pitkään varastoitaessa;

   d) desinfiointiaineiden ja -menettelyjen valinnassa on otettava huomioon käsiteltävien tilojen, ajoneuvojen ja esineiden ominaisuudet;

   e) rasvanpoisto- ja desinfiointiaineiden käyttöolosuhteet eivät saa vähentää niiden tehoa. Erityisesti on noudatettava valmistajan antamia teknisiä ohjeita esimerkiksi paineen, vähimmäislämpötilan ja vaaditun vaikutusajan suhteen;

   f) seuraavia sääntöjä on sovellettava riippumatta käytettävästä desinfiointiaineesta:

      — kuivikkeet ja ulosteet on kasteltava perusteellisesti desinfiointiaineella,

      — maa, lattiat, luiskat ja seinät on pestävä ja puhdistettava huolellisesti harjaamalla ja hankaamalla sen jälkeen, kun kaikki tehokasta puhdistamista ja desinfiointia haittaavat laitteet tai välineet on mahdollisuuksien mukaan poistettu tai purettu,

      — tämän jälkeen käsittely uusitaan desinfiointiaineella, jonka on annettava vaikuttaa valmistajan ilmoittaman vähimmäisajan,

      — pesuvesi on hävitettävä siten, että vältetään viruksen leviämisvaara, ja virkaeläinlääkärin ohjeiden mukaisesti.

   g) jos pesemiseen käytetään nesteitä paineen alaisena, on estettävä aikaisemmin puhdistettujen osien uudelleenkontaminaatio;

   h) todennäköisesti saastuneet laitteet, välineet, esineet tai osastot on pestävä, desinfioitava tai hävitettävä;

   i) uudelleenkontaminaatio on estettävä desinfiointimenetelmiä käytettäessä;

   j) tässä direktiivissä vaadittu puhdistaminen ja desinfiointi on merkittävä tilan tai ajoneuvon rekistereihin ja, jos vaaditaan virallinen hyväksyntä, virkaeläinlääkärin on varmennettava merkintä.

2. Erityissäännökset puhdistamisesta ja desinfioinnista tartunnan saaneilla tiloilla:

   a) alustava puhdistus ja desinfiointi:

      — eläinten lopettamisen aikana on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta vältetään klassisen sikaruton viruksen leviäminen tai rajoitetaan sitä mahdollisimman paljon. Näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä muun muassa tilapäisten desinfiointilaitteiden asentaminen, suojavaatteet, suihkut, käytettyjen laitteiden ja välineiden puhdistaminen sekä ilmanvaihdon poiskytkeminen,

      — lopetettujen eläinten ruhot on ruiskutettava desinfiointiaineella,

      — jos ruhot on poistettava tilalta prosessoitaviksi, on käytettävä katettuja ja tiiviitä säiliöitä,

      — heti, kun sikojen ruhot on poistettu prosessoitaviksi, ne osat tilasta, joissa sikoja oli pidetty, ja kaikki lopettamisen, teurastuksen tai *post mortem* -tarkastuksen aikana saastuneet muiden rakennusten, tarhojen ja vastaavien osat on ruiskutettava 12 artiklan mukaisesti hyväksytyllä desinfiointiaineella,

      — kaikki kudokset ja veri, jotka ovat voineet roiskua teurastuksen tai post mortem -tarkastuksen taikka rakennusten, tarhojen, välineiden jne. ristikontaminaation aikana, on koottava huolellisesti ja prosessoitava ruhojen kanssa,

      — desinfiointiaineen on annettava vaikuttaa käsitellyllä pinnalla vähintään 24 tunnin ajan.

   b) lopullinen puhdistus ja desinfiointi:

      — lanta ja käytetyt kuivikkeet on poistettava ja käsiteltävä 3 kohdan a alakohdassa esitetyllä tavalla,

      — rasva ja lika on poistettava kaikilta pinnoilta rasvanpoistoaineella, minkä jälkeen pinnat on pestävä vedellä,

▼B

— vedellä pesun jälkeen suoritetaan vielä ruiskutus desinfiointiaineella,

— seitsemän vuorokauden kuluttua tilat on käsiteltävä rasvanpoistoaineella, huuhdeltava vedellä, ruiskutettava desinfiointiaineella ja huuhdeltava uudelleen vedellä.

3. Saastuneiden kuivikkeiden, lannan ja lietteen desinfiointi:

a) uloste ja käytetyt kuivikkeet on kasattava ja ruiskutettava desinfiointiaineella, jonka on annettava vaikuttaa vähintään 42 päivän ajan, tai tuhottava polttamalla tai hautaamalla;

b) lietelanta on varastoitava vähintään 42 päivänä ajan viimeisestä saastuneen aineen lisäyksestä, elleivät toimivaltaiset viranomaiset anna lupaa lyhennettyyn varastointiaikaan sellaisen lietelannan osalta, joka on käsitelty virkaeläinlääkärin antamien ohjeiden mukaan siten, että on varmistettu viruksen hävittäminen.

4. Edellä 1 ja 2 kohdasta poiketen toimivaltainen viranomainen voi päättää sellaisten maatilojen osalta, joilla eläimet pidetään ulkona, erityisistä puhdistus- ja desinfiointimenettelyistä tilatyypin ja ilmasto-olosuhteet huomioon ottaen.

▼B

LIITE III

Luettelo klassisen sikaruton kansallisista laboratorioista ja niiden tehtävät

1. Klassisen sikaruton kansalliset laboratoriot ovat seuraavat:

Belgia
Centre d'Etude et de Recherche Vétérinaires et Agrochimiques, 1180 Bruxelles

Tanska
Statens Veterinære Institut for Virusforskning, Lindholm, 4771 Kalvehave

Saksa
Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, 17498 Insel Riems

Kreikka
Veterinary Institute of Infectious and parasitic diseases, 15310 Ag. Paraskevi

Espanja
Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos (Madrid)

Ranska
AFSSA-Ploufragan, Zoopole des Côtes d'Armor, 22440 Ploufragan

Irlanti
Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, Dublin 15

Italia
Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Umbria e delle Marche, 06100 Perugia

Luxemburg
Laboratoire de Médecine Vétérinaire de l'État, 1020 Luxembourg

Alankomaat
Instituut voor Veehouderij en Diergezondheid (ID-Lelystad), 8200 AB Lelystad

Itävalta
Bundesanstalt für Veterinärmedizinische Untersuchungen in Modling, Robert Koch-Gasse 17, 2340 Modling

Portugali
Laboratório Nacional de Investigação Veterinária, 1500 Lisboa

Suomi
Eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitos, 00231 Helsinki / Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, 00231 Helsingfors

Ruotsi
Statens veterinärmedicinska anstalt, 75189 Uppsala

Yhdistynyt kuningaskunta
Veterinary Laboratories Agency, New Haw, Weybridge Surrey KT15 3NB.

2. Klassisen sikaruton kansallisten laboratorioiden vastuulla on varmistaa, että klassisen sikaruton havaitsemiseksi ja viruksen isolaatin geneettisen tyypin tunnistamiseksi tehtävät laboratoriokokeet suoritetaan kussakin jäsenvaltiossa taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti. Tässä tarkoituksessa ne voivat tehdä erityissopimuksia yhteisön vertailulaboratorion tai muiden kansallisten laboratorioiden kanssa.

3. Kunkin jäsenvaltion klassisen sikaruton kansallinen laboratorio vastaa vahvistettujen vaatimusten ja taudinmääritysmenetelmien yhteensovittamisesta kaikissa kyseisen jäsenvaltion klassisen sikaruton taudinmäärityksiä tekevissä laboratorioissa. Tätä varten:

   a) ne voivat toimittaa taudinmäärityksessä käytettäviä reagensseja yksittäisille laboratorioille;

   b) niiden on valvottava kaikkien kyseisessä jäsenvaltiossa käytettävien diagnostisten reagenssien laatua;

   c) niiden on järjestettävä säännöllisesti vertailukokeita;

▼B

d) niiden on säilytettävä klassisen sikaruttoviruksen isolaatit kyseisessä jäsenvaltiossa todetuista tapauksista ja tautipesäkkeistä.

▼B

LIITE IV

Klassisen sikaruton yhteisön vertailulaboratorio

1. Klassisen sikaruton yhteisön vertailulaboratorio on Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover, Bünteweg 17, 30559 Hannover, Saksa.

2. Yhteisön klassisen sikaruton vertailulaboratorion toimivaltuudet ja tehtävät ovat seuraavat:

   a) jäsenvaltioissa käytettyjen klassisen sikaruton taudinmääritysmenetelmien yhteensovittaminen yhteistyössä komission kanssa, erityisesti seuraavien toimenpiteiden avulla:

      — soluviljelmien säilyttäminen ja toimittaminen taudinmääritystä varten,
      — klassisen sikaruton viruskantojen tunnistaminen, säilyttäminen ja toimittaminen serologisia testejä ja antiseerumin valmistusta varten,
      — vertailuseerumien, yhdisteseerumien ja muiden vertailureagenssien toimittaminen kansallisille laboratorioille eri jäsenvaltioiden käyttämien testien ja reagenssien standardoimiseksi,
      — klassisen sikaruton viruskantojen kerääminen kokoelmaksi ja kokoelman säilyttäminen,
      — säännöllisten vertailutestien järjestäminen yhteisön taudinmääritysmenetelmien vertailemiseksi,
      — käytettyjä taudinmääritysmenetelmiä ja suoritettujen testien tuloksia koskevien tietojen kerääminen ja vertaileminen,
      — klassisen sikaruton virusisolaattien tunnistaminen uusimpia menetelmiä käyttäen klassisen sikaruton epitsootologian ymmärtämiseksi mahdollisimman hyvin,
      — klassisen sikaruton seurannan, epitsootologian ja ehkäisyn osalta kaikkialla maailmassa tapahtuvan kehityksen seuraaminen,
      — klassisen sikaruton virusta ja muita merkityksellisiä viruksia koskevan asiantuntemuksen ylläpitäminen nopean erotusdiagnoosin mahdollistamiseksi,
      — perusteellisen tietämyksen hankkiminen klassisen sikaruton hävittämiseen ja torjuntaan käytettävien immunologisen eläinlääketieteen alan valmisteiden valmistuksesta ja käytöstä;

   b) laboratoriodiagnoosiasiantuntijoiden koulutuksen tai jatkokoulutuksen edistäminen taudinmääritysmenetelmien yhdenmukaistamiseksi;

   c) koulutetun henkilökunnan pitäminen saatavilla yhteisössä esiintyviä hätätilanteita varten;

   d) tutkimustyön tekeminen ja siinä määrin kuin mahdollista tutkimustyön yhteensovittaminen klassisen sikaruton torjunnan tehostamiseksi.

▼B

LIITE V

Tärkeimmät perusteet ja riskitekijät sikojen lopettamista koskevalle päätökselle kosketuksissa olleilla tiloilla

Perusteet	Päätös	
	Lopettamisen puolesta	Lopettamista vastaan
Kliinisiä merkkejä, joista on pääteltävissä klassisen sikaruton esiintyminen kosketuksissa olleella tilalla	Kyllä	Ei
Sikoja viety tautipesäkkeestä kosketuksissa olleelle tilalle sen jälkeen, kun virus on todennäköisesti tullut tartunnan saaneelle tilalle	Kyllä	Ei
Kosketuksissa ollut tila sijaitsee korkean sikatiheyden alueella	Kyllä	Ei
Virus on todennäköisesti voinut levitä tautipesäkkeestä ennen hävittämistoimenpiteiden aloittamista	Hyvin suuri / tuntematon	Vähäinen
Kosketuksissa ollut tila sijaitsee 500 metrin (1) säteellä tautipesäkkeestä	Kyllä	Ei
Kosketuksissa olleen tilan läheisyydessä on enemmän kuin yksi tautipesäke	Kyllä	Ei
Sikojen lukumäärä tautipesäkkeessä ja/tai kosketuksissa olleella tilalla	Suuri	Pieni

(1) Hyvin korkean sikatiheyden alueella on harkittava suurempaa etäisyyttä.

▼B

LIITE VI

Tärkeimmät perusteet ja riskitekijät hätärokottamisen aloittamista koskevalle päätökselle sikatiloilla

Perusteet	Päätös	
	Rokottamisen puolesta	Rokottamista vastaan
Taudinpurkausten lukumäärä/ esiintyvyyskäyrä edeltävien 10-20 päivän aikana	Korkea / nopeasti nouseva	Alhainen/matala tai hitaasti nouseva
Tilat, joilla rokotus saatetaan aloittaa, sijaitsevat korkean sikatiheyden alueella	Kyllä	Ei
Uusien taudinpurkausten todennäköisyys alueella seuraavien kahden tai useamman kuukauden aikana	Hyvin todennäköinen	Ei todennäköinen
Prosessointikapasiteetin puute	Kyllä	Ei

▼B

LIITE VII

Valmiussuunnitelmia koskevat perusteet ja vaatimukset

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että valmiussuunnitelmat täyttävät vähintään seuraavat perusteet ja vaatimukset:

a) Annetaan säännökset valmiussuunnitelmien täytäntöönpanon edellyttämän oikeudellisen toimivallan varmistamiseksi sekä hävittämisohjelman toteuttamiseksi nopeasti ja tehokkaasti.

b) Annetaan säännökset hätärahoituksen, talousarviovarojen ja rahoitusvarojen saatavuuden varmistamiseksi, jotta voidaan kattaa klassisen sikaruton torjunta kaikilta osin.

c) Perustetaan virkatie nopean ja tehokkaan päätöksenteon varmistamiseksi eläinkulkutaudin torjunnassa. Tarvittaessa virkatiemenettelyä johtaa keskitetty päätöksentekoyksikkö, joka vastaa taudintorjuntastrategioista kokonaisuudessaan. Eläinlääkintäyksiköiden päällikön on oltava jäsenenä keskitetyssä päätöksentekoyksikössä ja näin varmistaa yhteydenpidon sen ja 23 artiklassa tarkoitetun kansallisen taudintorjuntakeskuksen välillä.

d) Annetaan säännökset asianmukaisten resurssien, myös henkilöstön, laitteiden ja laboratoriokapasiteetin, asettamiseksi käyttöön ohjelman nopeuden ja tehokkuuden varmistamiseksi.

e) Käytettävissä on ajan tasalla oleva käsikirja. Käsikirjassa on oltava yksityiskohtaiset, kattavat ja käytännönläheiset kuvaukset kaikista klassisen sikaruton tautipesäkkeeseen sovellettavista menettelyistä, ohjeista ja toimenpiteistä.

f) Tarvittaessa käytettävissä on hätärokotuksia koskevat yksityiskohtaiset suunnitelmat.

g) Henkilöstö osallistuu säännöllisesti

   i) klassisen sikaruton kliinisiä oireita, epidemiologista tutkimusta sekä torjuntaa koskevaan koulutukseen

   ii) vähintään kaksi kertaa vuodessa järjestettäviin valmiusharjoituksiin

   iii) viestintämenetelmiä koskevaan koulutukseen, jotta voidaan järjestää viranomaisille, tiloille ja eläinlääkäreille suunnattuja eläinkulkutautia koskevia tiedotuskampanjoita.

▼B

LIITE VIII

A OSA

Direktiivi 80/217/ETY ja sen peräkkäiset muutossäädökset

(joita 28 artiklassa tarkoitetaan)

— Direktiivi 80/1101/ETY ([1])	
— Direktiivi 80/1274/ETY ([2])	ainoastaan 2 artikla;
— Direktiivi 81/476/ETY ([3])	ainoastaan 1 ja 2 artiklassa olevat viittaukset direktiiviin 80/217/ETY;
— Direktiivi 84/645/ETY ([4])	
— Direktiivi 85/586/ETY ([5])	ainoastaan 5 artiklassa olevat viittaukset direktiiviin 80/217/ETY;
— Direktiivi 87/486/ETY ([6])	
— Direktiivi 91/685/ETY ([7])	
— Päätös 93/384/ETY ([8])	

([1]) EYVL L 325, 1.12.1980, s. 17.
([2]) EYVL L 375, 31.12.1980, s. 75.
([3]) EYVL L 186, 8.7.1981, s. 20.
([4]) EYVL L 339, 27.12.1984, s. 33.
([5]) EYVL L 372, 31.12.1985, s. 44.
([6]) EYVL L 280, 3.10.1987, s. 21.
([7]) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 1.
([8]) EYVL L 166, 8.7.1993, s. 34.

▼B

B OSA

Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä

Direktiivi	Määräaika
80/217/ETY	1 päivä heinäkuuta 1981
80/1101/ETY	
80/1274/ETY	1 päivä heinäkuuta 1981
81/476/ETY	
84/645/ETY	31 päivä maaliskuuta 1985
85/586/ETY	1 päivä tammikuuta 1986
87/486/ETY	31 päivä joulukuuta 1987
91/685/ETY	1 päivä heinäkuuta 1992

▼B

LIITE IX

Vastaavuustaulukko

Tämä direktiivi	Direktiivi 80/217/ETY
1 artikla	1 artikla
2 artiklan a, b, e, f, m, n, o ja q alakohta	2 artiklan a, e, g, h, i, j, k ja m alakohta
2 artiklan c, d, g, h, i, j, k, l, p, r, s, t, u, v ja w alakohta	—
3 artiklan 1 kohta	3 artikla
3 artiklan 2 ja 3 kohta	12 artikla
4 artiklan 1 ja 2 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 3 kohta	—
4 artiklan 4 kohta	4 artiklan 2 kohta
5 artiklan 1 kohdan a, c, d, f, g ja i alakohta	5 artiklan 1 kohta lukuun ottamatta seitsemättä luetelmakohtaa
5 artiklan 1 kohdan b, e ja h alakohta ja 2 kohta	—
6 artikla	6 artikla
7 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta	5 artiklan 2 kohta, 10 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja 3 kohta	—
8 artiklan ensimmäinen kohta ja toisen kohdan b alakohdan toinen virke	—
8 artikla lukuun ottamatta edellä mainittua alakohtaa ja virkettä	7 artikla
9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	9 artiklan 1 kohta
9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
9 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	9 artiklan 2, 3 ja 10 kohta
10 artiklan 1 kohta lukuun ottamatta g ja h alakohtaa, 2 ja 3 kohta	9 artiklan 4 kohta
10 artiklan 1 kohdan g ja h alakohta	—
10 artiklan 4 kohta	9 artiklan 5 kohta
11 artiklan 1 ja 2 kohta	9 artiklan 6 kohta
11 artiklan 3 kohta	9 artiklan 7 kohta
12 artiklan 1 kohta	12 artikla
12 artiklan 2 kohta	—
13 artikla lukuun ottamatta 1 kohdan b alakohtaa	5 artiklan 1 kohdan seitsemäs luetelmakohta
13 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
14 artikla	—

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 80/217/ETY
15 artiklan 1 kohta	6 a artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohdan a alakohta ja b alakohdan viides ja kahdeksas luetelmakohta	—
15 artiklan 2 kohdan b alakohta lukuun ottamatta viidettä ja kahdeksatta luetelmakohtaa	6 a artiklan 2 kohta
15 artiklan 2 kohdan c alakohta	6 a artiklan 2 a kohta
15 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 3 kohta	—
16 artiklan 1 kohta lukuun ottamatta neljättä alakohtaa, ja 2 kohta	6 a artiklan 3 ja 4 kohta
16 artiklan 3 kohdan b, c, g, j, k, l ja n alakohta	6 a artiklan 5 kohta
16 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta, 3 kohdan a, d, e, f, h, i, m, o, p ja q alakohta ja 4 kohta	—
17 artiklan 1 ja 2 kohta	11 artikla
17 artiklan 3, 4 ja 5 kohta	—
18 artikla	14 artiklan 1 kohdan a ja c alakohta ja 5 kohta
19 artiklan 1 kohta, 3 kohta lukuun ottamatta h ja i alakohtaa, 4 kohta lukuun ottamatta c alakohtaa, 5 kohta ja 6 kohta lukuun ottamatta b alakohtaa	14 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
19 artiklan 2 kohta, 3 kohdan h ja i alakohta, 4 kohdan c alakohta, 6 kohdan b alakohta, 7, 8 ja 9 kohta	—
20 artikla	—
21 artikla	14 a artikla
22 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	14 b artiklan 1, 2 ja 4 kohta
23 artikla	—
24 artikla	—
26 artikla	16 artikla
27 artikla	16 a artikla
28 artikla	—
29 artikla	—
30 artikla	—
31 artikla	—
32 artikla	20 artikla
Liite I	—
Liitteessä II oleva 1 kohta, 2 kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta ja 3 kohdan b alakohta	—

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 80/217/ETY
Liitteessä II oleva 2 kohta, lukuun ottamatta ensimmäistä ja toista luetelmakohtaa ja 3 kohdan b alakohtaa	Liite V
Liitteessä III oleva 1 ja 3 kohta	Liite II
Liitteessä III oleva 2 kohta	—
Liite IV	Liite VI
Liite V	—
Liite VI	—
Liite VII	—